

**หลักการเชื่อมั่นที่ถูกต้อง
และที่ตรงกันข้าม**

เรียบเรียงโดย

เช็ค อับดุลอาซีซ บินอับดุลลอฮฺ บินบ๊าซ

เผยแพร่โดย

ตัวแทนฝ่ายการพิมพ์ และวิจัยด้านวิชาการ

กระทรวงศาสนาฮกจิง

ศาสนสมบัติ เผยแพร่ และแนะนำ

1435 ฮ.ศ.

ح وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد، 1410 هـ

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

ابن باز، عبدالعزيز بن عبد الله

العقيدة الصحيحة وما يضادها باللغة التايلندية. / عبدالعزيز

ابن عبد الله بن باز. - الرياض، ١٤٢٧ هـ

١٢٤ ص؛ ١٢ × ١٧ سم.

ردمك: ٠٠٥-٠٢٩-٩٩٦٠

١- الإيمان (الإسلام) ٢- العقيدة الصحيحة

أ- العنوان

١٨/١١٢٤

ديوي ٢٤٠

رقم الإيداع: ١٨/١١٢٤

ردمك: ٠٠٥-٠٢٩-٩٩٦٠

الطبعة الثامنة عشرة

هـ ١٤٣٥

คำนำ

หนังสือฉบับกระเป๋าลำค่าเล่มนี้ เรียบเรียงโดยท่าน
เช็คอับลุดอาซึซ เบ็ญอับลุดลอส เบ็ญบึาซ ๕๗๕๕ เพื่อให้
ชนมุสลิมทำความเข้าใจในหลักการเชื่อมั่น (อกีคะฮ์)
อิสลามอย่างแท้จริง เพราะเล็งเห็นถึงความสำคัญใน
ประเด็นนี้ หากหลักเชื่อมั่นของมุสลิมใดไม่ถูกต้อง กุศล
กรรมของเขาก็จะไม่เป็นที่ยอมรับจากผู้เป็นเจ้า.

ท่านอาจารย์อิมรอน มะกูดี ได้แปลหนังสือนี้เมื่อปี
1408 ฮ.ศ. ซึ่งตรงกับปี 1988 ค.ศ. และเนื่องจากมี
ความต้องการจากชนมุสลิมใหม่ในซาอุดีอาระเบีย กรม
ศาสนาจึงได้จัดพิมพ์ใหม่ในฉบับที่กระต๊อคกว่าเดิม
พร้อมทั้งมีการปรับปรุงเล็กน้อย เพื่อให้สำนวนการแปล
สะดวก แก่การเข้าใจยิ่งขึ้น.

คณะผู้ปรับปรุง

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงปรีชา

และเมตตาเสมอ

บรรดาการสรรเสริญเป็นสิทธิของอัลลอฮ์องค์เดียว ขอพร และความศานติ จงมีแก่ผู้ที่ไม่มียศคนใดตามมาหลังจากเขาอีก.

ในเมื่อหลักการเชื่อมั่นที่ถูกต่องั้น เป็นมูลฐานของศาสนา และเป็นรากฐานของหลักธรรม ฉะนั้นจึงเห็นควรให้เรื่องนี้ เป็นหัวเรื่องของการกล่าวปราศรัยเป็นที่ทราบกันดี ตามหลักฐานจากอัลกุรอาน และอัซซุนนะฮ์ว่า กิจการงานต่างๆ จะถือว่าใช้ได้ และเป็นที่ยอมรับนั้น จะต้องเกิดขึ้นมาจากหลักการเชื่อมั่นที่ถูกต่อง ดังนั้นหากหลักการเชื่อมั่นไม่ถูกต้อง สิ่งที่เป็นข้อปลีกย่อยมาจากหลักการอันนี้ ซึ่งได้แก่

การปฏิบัติ และคำพูด ย่อมจะเป็นโมฆะ ดังที่อัล-
ลอฮฺ عالى ทรงตรัสว่า :

﴿ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ، وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ
الْخَسِرِينَ ﴾

ความว่า :

“ผู้ใดปฏิเสธต่อการศรัทธา แน่นอนงานของเขา
ไร้ผล และในปรโลกพวกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ที่ขาด
ทุน” (อัลมาอิดะฮ์ :5)

และทรงตรัสอีกว่า :

﴿ وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ
عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴾

ความว่า :

“และโดยแน่นอนยิ่ง ได้มีวะฮีย์มายังเจ้า (มุฮัม

หมัก) และมายังบรรดานบีก่อนหน้าเจ้าว่า หากเจ้า
ตั้งภาคี (กับอัลลอฮฺ) แน่แน่นอนงานของเจ้าต้องเป็น
โมฆะ และเจ้าจะเป็นคนหนึ่งจากบรรดาผู้ขาดทุน”
(อิซซุมัร 65)

อ้ายคตต่าง ๆ ที่ให้ความหมายเช่นนี้ มีมากมาย
คัมภีร์ของอัลลอฮฺ อันศักดิ์สิทธิ์ และสุนนะฮ์ของร่อ-
ซูลผู้ซื่อสัตย์-ขอพรอันประเสริฐสุด และความสันติ
อย่างดียิ่งจงมีแด่ท่านร่อซูล- ได้บังถึงว่าหลักการ
เชื่อมั่นที่ถูกต้อง พงจะสรุปลงอยู่ที่การศรัทธาต่อ
อัลลอฮฺ ต่อบรรดาร่อซูลุลลอฮฺ ต่อมลาอิกะฮ์ของ
พระองค์ ต่อบรรดาคัมภีร์ของพระองค์ ต่อวันปร-
โลก และต่ออัลกอดร์ (การกำหนดศภาวะ) ทั้งที่ดี
และชั่ว.

หกประการที่กล่าวถึงนี้ คือรากฐานของการเชื่อ

มันที่ถูกต้อง ที่คัมภีร์อันทรงเกียรติของอัลลอฮฺได้
ประทานลงมา พระองค์ได้ทรงแต่งตั้งร่อซูลของ
พระองค์ มาพร้อมกับหลักการเชื่อมั่น ที่กล่าวมา
แล้วนั้น. ดังนั้นจึงจำเป็นต้องศรัทธา อันได้แก่การ
ศรัทธาในเรื่องที่พ้นญาณวิสัย และทุกสิ่งทีอัลลอฮฺ
และร่อซูลุลลอฮฺได้บอกไว้ ก็มีข้อปลีกย่อยจากราก
ฐานอันนี้.

หลักฐานยืนยันหลักศรัทธาทั้งหมดนี้ มีมากมาย
ทั้งในคัมภีร์อัลกุรอาน และในอัซซุนนะฮ์เป็นต้น
ว่า พระคำรัสของอัลลอฮฺ **عَلَى** ที่ว่า :

﴿ لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُوا وُجُوهَكُمْ قَبْلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ
الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ
وَالنَّبِيِّنَ ... ﴾

ความว่า :

“หาใช่เป็นความดีไม่ การที่พวกเจ้าผินหน้าไปทางทิศตะวันออก และทิศตะวันตก แต่ทว่าความดีคือ ผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปร โลก และศรัทธาต่อมลาอีกะฮ์ ต่อบรรดาคัมภีร์ และต่อบรรดานบีทั้งหลาย....” (อัลบาคอรอฮ์ : 177)

และพระดำรัสที่ว่า :

﴿ ءَاٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَا اُنزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَّبِّهِ وَالْمُؤْمِنُوْنَ كُلُّ ءَاٰمَنَ
بِاللّٰهِ وَمَلَٰئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْ
رُّسُلِهِ ...﴾

ความว่า :

“ร่อซูล (มุฮัมหมัด) ได้ศรัทธาต่อสิ่งที่ได้ถูกประทานลงมาแก่เขา จากพระผู้เป็นเจ้าของเขาและมุมิน มุมินทั้งหลายก็ศรัทธาด้วย ทุกคนศรัทธาต่ออัล-

ลอสฺ และมลาอีกะฮ์ของพระองค์ และบรรดาคัมภีร์
ของพระองค์ และบรรดาเราะฮูลของพระองค์ (พวก
เขากล่าวว่า) เราจะไมแยกท่านหนึ่งท่านใดออก
จากบรรดาเราะฮูลของพระองค์...” (อัลบากอรอฮ์:
285)

และพระคำรัสที่มีดังนี้ :

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ءَ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ
عَلَى رَسُولِهِ ءَ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنزَلَ مِن قَبْلُ ءَ وَمَن يَكْفُرْ بِاللَّهِ
وَمَلَئِكَتِهِ ءَ وَكُتُبِهِ ءَ وَرُسُلِهِ ءَ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا
بَعِيدًا ﴾

ความว่า :

“โอ้ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงศรัทธาต่ออัลลอสฺ และ
เราะฮูลุลลอสฺ และศรัทธาต่อคัมภีร์ที่พระองค์ได้ทรง

ประทานลงมาแก่ออซูลของพระองค์ และคัมภีร์ที่
พระองค์ได้ทรงประทานลงมาก่อนนั้น ผู้ใดปฏิเสธ
การศรัทธาคืออัลลอฮฺ มลาอิกะฮ์ของพระองค์ บรร-
ดาอ้อซูลดลอสฺ และวันปรโลกแล้วไซ้ร้ แน่นอนเขา
ได้หลงทางไปแล้วอย่างไกลลิบ” (อันนีซาอู : 136)

และพระคำรัสของพระองค์ที่ว่า :

﴿ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي
كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴾

ความว่า :

“เจ้าไม่รู้หรือว่า อัลลอฮฺทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในชั้น
ฟ้าและในแผ่นดิน แท้จริงสิ่งนั้นอยู่ในบันทึกแล้ว
แท้จริงในการนั้นเป็นการง่ายค้ายสำหรับอัลลอฮฺ”
(อัลฮัจญ์ : 70)

ส่วนชะศิษที่ (ถูกต้อง) ที่บ่งถึงมูลฐานเหล่านี้มี

มากมาย เป็นต้นว่า สะเคียซอแฮซที่โค่งคัง ที่มุสลิมนับถือไว้ในตำราสะเคียซอแฮซของท่าน ได้แก่สะเคียฮา มิรุลมุอิมินีน อุมร์อิบนุค็อฎฎอบ رضي الله عنه มีความว่า ท่านญิบรีล عليه الصلوة والسلام ได้ถามท่านนบี เกี่ยวกับอัลอิมาน (การศรัทธา) ท่านนบีก็ได้ตอบว่า :

«الإيمان أن تؤمن بالله وملائكته وكتبه ورسله
واليوم الآخر وتؤمن بالقدر خيره وشره»
أخرجه الشيخان

ความว่า :

“การศรัทธานั้น คือการที่ท่านศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ต่อมลาอิกะฮ์ของพระองค์ ต่อบรรดาคัมภีร์ของพระองค์ ต่อบรรดาร่อซูลุลอฮ์ของพระองค์ ต่อวันปรโลก ต่ออัลกอดีร์ (กำหนดศสภาวะ) ทั้งที่ดีและชั่ว” (อัลสะเคีย)

อัลบูกอรี และมุสลิมได้นำชะเคียนี้เสนอ ซึ่งเป็น
ชะเคียที่รายงานจากอับดูรูเราะฮฺ ทุกสิ่งที่มุสลิมจำ
เป็นต้องเชื่อมั่นในเรื่องสิทธิของอัลลอฮฺ ในเรื่องวัน
ปรโลก และอื่นๆ ที่เป็นเรื่องเร้นลับก็มีข้อปลีกย่อย
จากการศรัทธา ในหลักมูลฐานหกประการนี้ เพราะ
จากการศรัทธาในอัลลอฮฺ **الله، لا اله الا هو** เราจึงได้
ศรัทธาว่า พระองค์เป็นพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริง ที่สม
ควรได้รับการเคารพภักดี. ทุกสิ่งทุกอย่างอื่นจาก
พระองค์ ไม่สมควรได้รับการเคารพสักการะ ทั้งนี้
เนื่องจากพระองค์เป็นผู้ทรงบังเกิดปวงบ่าว ผู้ทรง
ประทานปัจจัยยังชีพ ทรงรอบรู้ทั้งในที่ลับ และที่
เปิดเผย เป็นผู้ที่สามารถประทานผลบุญแก่ผู้ที่เชื่อ
ฟัง และปฏิบัติตาม และสามารถลงโทษผู้ฝ่าฝืน ทั้ง
นี้ เพราะการเคารพภักดี (อิบาดะฮ์) นี้แหละที่เป็น

พระประสงค์ของพระองค์ในการสร้างมนุษย์ และ
ญินขึ้นมาทรงบัญชาให้พวกเขาเหล่านั้นเคารพภักดี
ดังที่มีพระราชดำรัสว่า :

﴿ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ
رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُوا ﴿٥٧﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ
الْمَتِينِ ﴾

ความว่า :

“ข้ามิได้บังเกิดญินและมนุษย์ขึ้นมาเพื่ออื่นใด
นอกจากเพื่อเคารพภักดีต่อข้าเท่านั้น ข้าไม่ต้องการ
ปัจจัยยังชีพจากพวกเขา และไม่ต้องการให้พวกเขา
ให้อาหารแก่ข้า แท้จริงอัลลอฮ์ คือผู้ประทานปัจจัย
ยังชีพอย่างมากมาย และผู้มีพลังที่เข้มแข็งยิ่ง”

(อัซซาริยาต: 56-58)

และพระองค์ทรงตรัสว่า :

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٦﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ
بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ
فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾

ความว่า :

“มนุษย์เอ๋ย จงภักดีพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพวกเจ้าที่
ทรงบังเกิดพวกเจ้า และบังเกิดบรรดาผู้ที่มาก่อน
พวกเจ้าเกิด เพื่อว่าพวกเจ้าจะยำเกรงพระองค์ ผู้ที่
ทรงทำให้แผ่นดินเป็นที่อาศัย (ราบเรียบ) และฟาก
ฟ้าเป็นเช่นหลังคาแก่พวกเจ้า และทรงให้น้ำลงมา
จากฟากฟ้า แล้วทรงทำให้ผลไม้ต่างๆ ผลิออกมา
อันเนื่องจากน้ำนั้น เพื่อเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า

ดังนั้นพวกเจ้าอย่าเคารพเจว็ดใดๆ เทียบเท่าอัลลอฮ์ โดยที่พวกเจ้ารู้กันอยู่” (อัลบาคอรอฮ์ : 21-22)

แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงส่งบรรดาอัครทูตมา และทรงประทานบรรดาคัมภีร์ลงมา ก็เพื่อชี้แจงถึงสัจธรรมอันนี้ เรียกร้องไปสู่ และตักเตือนให้รู้ถึงสิ่งที่ตรงกันข้ามกับสัจธรรม โดยที่พระองค์ได้ตรัสว่า :

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا
الطُّغُوتَ﴾

ความว่า :

“แท้จริงเราได้แต่งตั้งอัครทูตมาในทุกประชาชาติ และ (โดยให้เขาประกาศว่า) ท่านทั้งหลายจงเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ และจงออกห่างจาก (การสักการะเจว็ด)” (อันนัฮลุ : 36)

และพระองค์ทรงตรัสอีกว่า :

﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴾

ความว่า :

“เรามีได้ส่งร่อซูลคนใดก่อนหน้าเจ้า(มุฮัมหมัด) นอกจากเราจะ ได้มีบัญชาแก่เขาว่า แท้จริงไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เที่ยงแท้ นอกจากข้า ดังนั้นพวกเจ้าจงเคารพภักดีต่อข้า” (อัลอัมบียาอู : 25)

และพระองค์ทรงตรัสว่า :

﴿ الرَّ كِتَابٌ أَحْكَمْتُ ءَايَاتُهُ ثُمَّ فَضَّلْتُ مِنْ لَدُنِّ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ﴾
﴿ إِلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۚ إِنَّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَنَشِيرٌ ﴾

ความว่า :

“อะติฟลามรอ คัมภีร์ที่โองการทั้งหลายของมัน

ถูกทำให้รัศकुม มีระเบียบ แล้วถูกจำแนกเรื่องต่างๆ
อย่างชัดเจน จากพระผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้
เชี่ยวชาญ เพื่อพวกท่านจะได้ไม่เคารพภักดีผู้ใด
นอกจากอัลลอฮ์ แท้จริงข้าได้รับการแต่งตั้งจาก
พระองค์มายังพวกท่าน เพื่อเป็นผู้ตักเตือนและแจ้ง
ข่าวดี” (ฮุค : 1-2)

ความหมายที่แท้จริงของการอิบาดะฮ์ คือ การ
ให้เอกภาพแก่อัลลอฮ์ *الله و لا اله الا الله* ในทุกเรื่อง
ที่ปวงบ่าวถวายความภักดี เป็นต้นว่า การวิงวอน การ
หวาดเกรง ความหวัง การละหมาด การถือศีลอด
การเชือดสัตว์ การบอบาน และอื่นๆ นอกจากนี้
กล่าวมาแล้ว อันเป็นการภักดีประเภทต่างๆ ในรูป
แบบของการนอบน้อมถ่อมตนต่อพระองค์ มีความ
ปราถนาประกอบกับความเกรงขาม พร้อมกับความ

กตัญญู สำนึกในบุญคุณของอัลลอฮฺ سبحانه و تعالي
อย่างเต็มเปี่ยม และมีสำนึกคำต้อยความยิ่งใหญ่
ของพระองค์ ส่วนใหญ่ของอัลกุรอานได้ลงมาใน
หลักมูลฐานอันยิ่งใหญ่นี้ คิงพระราชดำรัสของอัล-
ลอฮฺ سبحانه و تعالي ที่ว่า :

﴿فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۚ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ...﴾

ความว่า :

“เจ้าจงเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ โดยเป็นผู้มีความ
บริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์(เพียงองค์เดียวเท่า
นั้น) พึงรู้เถิดการอิบาดะฮ์โดยบริสุทธิ์ใจนั้นเป็น
ของอัลลอฮฺองค์เดียว การเคารพภักดีที่ผ่องแผ้วบริ-
สุทธิ์เป็นของอัลลอฮฺเท่านั้น” (อัชซูมฺร : 2-3)

และพระราชดำรัสของ سبحانه و تعالي ที่ว่า :

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

ความว่า :

“พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าได้มีพระราชบัญญัติว่าพวก
เจ้าจะต้องไม่เคารพภักดีผู้ใดนอกจากพระองค์”
(อัลอิสรออู : 23)

และพระราชดำรัสที่ว่า :

﴿ فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴾

ความว่า :

“พวกเจ้าจงวิงวอนต่ออัลลอฮ์ โดยเป็นผู้มีความ
บริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์ ถึงแม้ว่าพวกปฏิเสธ
ศรัทธาจะไม่ชอบชังก็ตาม” (อัลมูมิน : 14)

และในฮาดิษบุคอรี และมุสลิม รายงานมาจาก
มุฮัมมัด ﷺ มีดังนี้ :

"حق الله على العباد أن يعبدوه ولا يشركوا به شيئا"
ความว่า :

ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า :

“สิทธิของอัลลอฮ์อันพึงมีต่อปวงบ่าวก็คือ การที่
ปวงบ่าวต้องภักดีพระองค์ และไม่นำสิ่งใดขึ้นมา
เป็นภาคี (สักการะ) ร่วมกับพระองค์”

ส่วนหนึ่งจากการศรัทธาต่ออัลลอฮ์เช่นกัน คือ
การศรัทธาต่อทุกสิ่งที่พระองค์ ทรงบังคับให้ปวง
บ่าวประพฤติปฏิบัติ เป็นต้นว่าหลักอิสลามทั้งห้า
ประการที่ปรากฏชัด ซึ่งได้แก่ การปฏิญาณว่า ไม่มี
ผู้ที่ได้รับการเคารพภักดีใดๆ นอกจากอัลลอฮ์ และ
ปฏิญาณว่า มุฮัมมัดเป็นร่อซูลของพระองค์ การ
ปฏิญาณว่า งามดีละหมาด การจ่ายซะกาต การถือศีลอดใน
เดือนรอมฎอน การประกอบพิธีฮัจย์ ณ กะบัศ
สำหรับผู้ที่มีความสามารถเดินทางไปได้ และอื่นๆ
อีกที่เป็นฟิรฎูตามบทบัญญัติที่ได้ระบุไว้.

หลักอิสลามที่สำคัญ และใหญ่ยิ่งที่สุดก็คือ การ
ปฏิญาณว่า ไม่มีผู้ที่จะได้รับการรักดีใดๆ นอกจาก
อัลลอฮฺเท่านั้น เพราะการปฏิญาณว่าไม่มีผู้ที่ควร
ได้รับการเคารพรักดีนอกจากอัลลอฮฺ จำต้องมีบริ-
สุทธิ์ใจมอบการอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮฺองค์เดียวพร้อม
พร้อมทั้งปฏิเสธการอิบาดะฮ์ต่อพระเจ้าอื่น ซึ่งนี่คือ
ความหมายของคำว่า “ลาอิลลา ฮ่าอิลลัลลอฮฺ” ไม่มี
ผู้ที่จะได้รับการรักดีนอกจากอัลลอฮฺ” นั่นเอง
ความหมายของประโยคนี้ก็คือ ไม่มีพระเจ้าที่สม
ควรแก่การรักดีนอกจากอัลลอฮฺ ฉะนั้นทุกสิ่งที่ได้
รับเคารพรักดีอื่นจากอัลลอฮฺ ไม่ว่าจะเป็นมนุษย์
มลาอิกะฮ์ จิน หรืออื่นๆ ทั้งหมดที่กล่าวมานี้จึง
เป็นสิ่งที่ถูกเคารพรักดีโดยไม่ถูกต้อง เป็นสิ่งหลง
ตา เพราะผู้จะได้รับการเคารพรักดีอย่างแท้จริง

และถูกต้อง คืออัลลอฮ์เพียงองค์เดียวเท่านั้น ดังที่
พระองค์ทรงตรัสไว้ว่า :

﴿ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَبَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ هُوَ
الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴾

ความว่า :

“นั่นก็เพราะว่าอัลลอฮ์ เป็นผู้ทรงสัจจะ และสิ่งที่
พวกเขาเหล่านั้นวิงวอน อื่นจากพระองค์ ย่อมมันเป็น
เท็จ” (อัลฮัจย์: 62)

ได้เคยชี้แจงมาก่อนแล้วว่า อัลลอฮ์ سبحانه وتعالى
ได้ทรงสร้างมนุษย์ และญินมาเพื่อให้เป็นไปตาม
หลักมูลฐานอันดั้งเดิมอันนี้ คือเพื่ออิบาดะฮ์ต่อพระ
องค์ ทรงแต่งตั้งร่อซูลมา และทรงประทานคัมภีร์
ของพระองค์มา ก็เพื่อการนี้ ฉะนั้นโปรดพิจารณาพิจาร-
ณาอย่างถ่องแท้ และใคร่ครวญให้มาก เพื่อที่จะได้

ประจักษ์ชัดแก่ท่าน ในสิ่งที่เกิดขึ้นแก่มุสลิมเป็นจำนวนมาก ที่ไม่รู้ไม่เข้าใจในหลักมูลฐานดั้งเดิมอันนี้ จึงได้ไปสักการะสิ่งอื่น ควบคู่กับอัลลอฮฺ หันเห หรือแบ่งปันสิทธิ์ ซึ่งเป็นของพระองค์ เพียงองค์เดียวไปให้แก่ผู้อื่น ดังนั้นอัลลอฮฺจึงเป็นผู้ที่สมควรขอความช่วยเหลือ อย่างแท้จริง.

ส่วนหนึ่งจากการศรัทธาต่ออัลลอฮฺ ได้แก่การศรัทธาว่าพระองค์คือผู้ทรงสร้างโลก ผู้ทรงบริหารกิจการต่าง ๆ ของมนุษย์ ทรงควบคุมมนุษย์ ด้วยพระปรีชาญาณ ด้วยเดชานุภาพของพระองค์ ด้วยความประสงค์ของพระองค์ มหาบริสุทธิ์พระองค์ ทรงครอบครองภพนี้ และภพหน้า ทรงเป็นพระเจ้าแห่งจักรวาลทั้งหลาย ไม่มีผู้สร้างอื่นจากพระองค์ ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นจากพระองค์ ทรงส่งร่อซูลมา

ทรงประทานคัมภีร์ลงมา เพื่อฟื้นฟู ปรับปรุงสภาพ
ของปวงบ่าว เจริญชวนคนเหล่านั้นไปสู่ความปลอด
ภัย สู่กุศลธรรมที่ยั่งยืนในภพนี้ และภพหน้า พระ
องค์ไม่มีหุ้นส่วน ไม่มีภาคีใดๆ ร่วมกับพระองค์ ใน
การกระทำที่กล่าวมาทั้งหมด ดังที่พระองค์ทรง
ตรัสไว้ว่า :

﴿ اللَّهُ خَلِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۝ ﴾

ความว่า :

“อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง และพระองค์เป็น
ผู้ทรงมีอำนาจ รักษาทุกสิ่งทุกอย่าง” (อัซซุหมัร : 62)

และทรงดำรัสอีกว่า :

﴿ إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا
وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ

وَالْأَمْرُ لِلَّذِينَ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿

ความว่า :

“แท้จริงพระเจ้าของพวกเขา เจ้า คืออัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างฟ้า และแผ่นดินภายในหกวัน แล้วทรงสถิตย์อยู่บนบัลลังก์ พระองค์ทรงทำให้กลางวันสับเปลี่ยนกับกลางคืน ในสภาพที่สับเปลี่ยนโดยฉับไว ทรงสร้างดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาวต่างๆ ขึ้นโดยถูกกำหนดให้ทำหน้าที่ ตามพระบัญชาของพระองค์ ฟังรู้เถิดว่าการสร้าง และบริหารทั้งหลาย นั้นเป็นสิทธิของพระองค์เท่านั้น มหาบริสุทธิ์ อัลลอฮ์ผู้เป็นเจ้าของแห่งสากลโลก” (อัลอะรอฟ: 54)

ส่วนหนึ่งจากการศรัทธาต่ออัลลอฮ์เช่นกัน ได้แก่การศรัทธาในพระนามอันประเสริฐ พร้อมทั้งคุณลักษณะอันสูงส่งของพระองค์ ดังที่ปรากฏใน

คัมภีร์ (อัลกุรอาน) และที่ระบุแน่ชัดจากท่านร่อซูล
ผู้ซื่อสัตย์ของพระองค์ โดยไม่มีการบิดเบือน ไม่มี
การเปรียบเทียบว่าเหมือนกับสิ่งใด หากแต่เราจำเป็นต้อง
เชื่อถือตามที่ท่านนบีบอกมา โดยไม่สนใจว่า
เป็นอย่างไร (ในรูปแบบใด) พร้อมทั้งศรัทธาต่อ
พระนามอันประเสริฐ และคุณลักษณะอันสูงส่ง
แสดงถึงความหมายอันยิ่งใหญ่ซึ่งก็เป็นคุณลักษณะ
ต่างๆ ของอัลลอฮ์ผู้ทรงเกรียงไกร จำต้องบรรยาย
คุณลักษณะให้เหมาะสมกับพระองค์ โดยไม่เปรียบเทียบ
เทียบคุณลักษณะของพระองค์ ให้เหมือนกับสิ่งถูก
สร้างใดๆ ดังที่ทรงดำรัสไว้ว่า :

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾

ความว่า :

“ไม่มีสิ่งใดเหมือนพระองค์ และพระองค์ทรงได้

ยีน ทรงเห็น” (อิซซุรอ : 11)

และพระองค์ سبحانه وتعال ทรงตรีศไว้ดังนี้ :

﴿ فَلَا تَصْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالُ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴾

ความว่า :

“คงนั้นพวกเจ้าอย่ากอทาหรม์ทั้งหลายกับอัล-
ลอสุ แท้จริงอัลลอสุทรงรอบรู้ และพวกเจ้าไม่รู้เท่า
พระองค์” (อันนัฮลุ: 74)

นี่คือหลักการเชื่อมั่นของฮัลลุลซุนนะฮ์ วัลญู-
มาอะฮ์ ที่เป็นสาวกของท่านร่อซูล ﷺ และผู้
ดำเนินตามคนเหล่านั้นด้วยดีตลอดมา เป็นหลักการ
เชื่อมั่นที่อีมาม อบูสะฮัน อัลอัซฮารีญ رحمته الله ได้
ถ่ายทอดมาไว้ในหนังสือของท่าน ชื่ออัลมากอလာต
จากผู้บันทึกชะเคีย และกลุ่มฮัลลุลซุนนะฮ์ และคน
อื่นที่เป็นนักวิชาการ แล้วผู้ศรัทธามันได้คัดลอก

และถ่ายทอดหลักการเชื่อมั่นนี้เช่นกัน.

อัลเอาซาอีย رضي الله عنه ได้กล่าวว่า อัซซุรีย และ มั้กฮูล ได้ถูกถามเรื่องอายาตต่างๆ ที่เกี่ยวกับคุณลักษณะของอัลลอฮ์ ท่านทั้งสองตอบว่า : จงเข้าใจตามที่ปรากฏในคัมภีร์. อัลวาลิด อิบนมุสลิม رضي الله عنه กล่าวว่า : มาลี และอัลเอาซาอีย (الأوزاعي) อัลลัย (الليث) อิบนุซฮัด และซุฟยาน อัษเชารีย์ رحمهم الله ได้ถูกถามถึงฮะดีษต่างๆ ที่มีปรากฏเกี่ยวกับเรื่องศิฟัตต่างๆบุคคลทั้งหมดตอบเป็นเสียงเดียวกันว่า: จงเข้าใจ อย่างที่มีมาโดยไม่มีการระบุรายละเอียดว่าเป็นอย่างไร อัลเอาซาอีย กล่าวว่า :

“เราและกลุ่มตาบิอินจำนวนมากกล่าวว่า : แท้จริงอัลลอฮ์ سبحانه و تعاليه ทรงสถิตย์อยู่บนบัลลังก์ของพระองค์ และเราศรัทธาเรื่องศิฟัตตามที่มี

มาในซุนนะฮ์ เมื่อรอบีอะฮ์ อิบนุ อับดุลรอฮมาน
อาจารย์ของอิมามมาลิก رضي الله عنه ถูกถามเกี่ยวกับ
เรื่องอัลอิสติวาอฺ (การสถิตย์อยู่) ท่านกล่าวว่า : “อัล
อิสติวาอฺ เป็นที่ทราบกันดี แต่จะเป็นอย่างไรนั้น
เป็นเรื่องที่ไม่อาจรู้ได้ การเชื่อเรื่องนี้ เป็นสิ่งจำเป็น
ด้วยเหตุนี้การถามถึงเรื่องนี้ (ว่าเป็นอย่างไร) จึงเป็น
บิคออะฮ์” แล้วท่านได้กล่าวแก่ผู้ถามอีกว่า ฉันไม่
เห็นว่าท่านเป็นอื่นนอกจากเป็นคนเลว และท่านก็
สั่งให้เขาออกไป. มีรายงานซึ่งมีความหมายเช่น
เดียวกันนี้ จากอุมมิมิลมุมีนีน อุมมุสลามะฮ์ رضي الله عنها
มีความว่า : อัลอีมามอบูอับดุลรอฮมาน อับ
ดุลลอฮ์ อิบนุญบาร็อก رضي الله عنه ได้กล่าวว่า :

“เรารู้ว่า พระองค์ทรงประทับอยู่บนชั้นฟ้าอยู่
บนบัลลังก์ของพระองค์ ซึ่งมันแตกต่างจากสิ่งถูก

สร้างทั้งมวล”

ถ้อยความของบรรดาอิมามในบทนี้มีมากมาย เราไม่สามารถคัดลอกมาบรรยาย ผู้ใดต้องการทราบให้มากกว่านี้ ก็ขอให้ทบทวนข้อเขียนที่อุลามาอฺ ชุนนะฮ์ เขียนไว้ในบทนี้ เช่นในหนังสือ “อัสซุนนะฮ์” ของอับดุลลอฮฺ อิบน์อิมามอัหมัด หนังสือ “อัคเตาสีค” ของอิมามมุฮัมมัด อิบน์คุซัยมะฮ์ หนังสือ “อัสซุนนะฮ์” ของอบุลกอซิม อัลดาลกาอียฺ อัฎฎอบรียฺ หนังสือ “อัสซุนนะฮ์” ของอบูบักร อิบน์ อปีอาศิม และคำตอบของซัยคุลอิสลาม อิบน์คัยมียะฮ์ แก่ชาวเมือง ฮะรออม ซึ่งเป็นคำตอบที่มีประโยชน์ล้ำค่าท่านได้ให้ความกระจ่างแจ้งในคำตอบนั้นเกี่ยวกับหลักการเชื่อมั่น(อกีดะฮ์)ของอัสซุนนะฮ์ และหลักฐานจากบัญญัติศาสนา และ

จากเหตุผลที่ชี้ถึงความถูกต้องของคำพูดของอัสตุ
สซุนนะฮ์ และความเท็จในวาจาของฝ่ายตรงกัน
ข้าม ในทำนองเดียวกัน สารของท่านที่ชื่อ อัค
ดัศมุริยะฮ์ ก็ได้ขยายความเรื่องนี้ไว้อย่างกว้างขวาง
ได้ชี้แจงถึงหลักการเชื่อมั่นของอัสตุสซุนนะฮ์ ด้วย
หลักฐานตามที่ถ่ายทอดกันมา (คือหลักฐานจากอัล
กุรอาน และอัลฮะดีษ) และหลักฐานเหตุผล ท่าน
ได้ตอบผู้ที่โต้แย้ง ด้วยสิ่งที่แสดงถึงัจฉธรรม และ
หักล้างสิ่งที่เป็นเท็จ เพื่อให้ทุกคนที่เป็นนักวิชาการ
ที่มีวัตถุประสงค์ดี และมีความปราถนาที่จะรู้ัจฉ-
ธรรม ได้พิจารณาเรื่องนี้ ใครก็ตามที่ขัดแย้งกับอัส
ตุสซุนนะฮ์ในเรื่องเกี่ยวกับบทว่าด้วยพระนาม และ
คุณลักษณะ แน่แน่นอนเขาตกอยู่ในความขัดแย้งกับ
หลักฐานแห่งคัมภีร์อัลกุรอานและอัสซุนนะฮ์ และ

หลักฐานแห่งเหตุผล อีกทั้งยังขัดแย้งอย่างชัดเจน
กับทุกสิ่งที่เขายืนยันและปฏิเสธ.

ส่วนอัสลุสซุนนะฮ์ วัลญะมาอะฮ์นั้น พวกเขาได้
ยืนยันในสิ่งที่พระองค์ได้ทรงยืนยันแก่ตัวของพระ-
องค์เอง ในคัมภีร์อันมีเกียรติของพระองค์ หรือที่
ท่านมุฮัมมัด ﷺ ร่ำชูตของพระองค์ ได้ยืนยันให้
กับพระองค์ไว้ในซุนนะฮ์ที่ถูกต้องของท่าน อัน
เป็นการยืนยันที่ไม่มีการระบุตัวอย่าง และเขาเหล่านั้น
นั้นได้ถือว่า พระองค์ทรงบริสุทธิ์ ปราศจากความ
เสมือน หรือความคล้ายคลึงกับสิ่งถูกสร้างทั้งหมด
ทั้งนี้โดยไม่ถือว่า คุณลักษณะเหล่านั้น เป็นโมฆะ
สำหรับพระองค์ ดังนั้นบุคคลเหล่านั้น จึงได้รับ
ความสำเร็จ โดยไม่มีความขัดแย้งใดๆ และปฏิบัติ
ตามหลักฐานทั้งหมด.

นี่คือระบบของอัลลอฮฺ ﷻ ในส่วนของ
ผู้ที่ยึดมั่นต่อสัจธรรม ที่พระองค์ได้ทรงแต่งตั้ง
บรรดาอัครทูตของพระองค์มา เขาผู้นั้นได้ใช้ความ
พยายามอย่างเต็มที่ ในเรื่องสัจธรรมดังกล่าว และมึ
ความบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮฺ ในการขอวิงวอนต่อ
พระองค์ให้ช่วยเหลือประคับประคอง จนเขาได้พบ
กับสัจธรรมนั้นๆ และขอให้ทรงแสดงข้อพิสูจน์
ของพระองค์ให้เด่นชัด ประดุจดังพระราชดำรัส
ของพระองค์ที่ว่า :

﴿ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ
الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ ﴾

ความว่า :

“แต่ทว่าได้ให้ความจริงทำลายความเท็จ แล้วเรา
ก็ได้ให้มันเสียหายไป แล้วมันก็จะสลายสิ้นไปและ

ความหายนะจะประสบแก่พวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้า
เสกสรรปั้นแต่งต่ออัลลอฮ์” (อัลอัมบียาฮุ : 18)

และพระองค์ทรงตรัสอีกว่า :

﴿ وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ﴾

ความว่า :

“ไม่ว่าพวกเขาจะนำข้อเปรียบเทียบ (ข้อสงสัย
ใดๆ มายังเจ้า (มุฮัมหมัด) เว้นแต่เราจะได้นำความ
จริงมาให้เจ้า และการอธิบายอย่างดียิ่ง” (อัลฟุร
กอน : 33)

อัลฮาฟิซ อิบนุ กะซีร ได้กล่าวไว้ในหนังสือตัฟ
ซีรของท่าน ซึ่งเป็นหนังสือที่แพร่หลาย เมื่อท่าน
อธิบายพระราชดำรัสของอัลลอฮ์ **تعالى** ที่ว่า :

﴿ إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ

ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ ﴾

ความว่า :

“แท้จริงพระผู้เป็นเจ้าของพวกเจ้า คืออัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างฟ้า และแผ่นดินภายในหกวัน แล้วทรงสถิตย์อยู่บนบัลลังก์” (อัลอะรอฟ : 54)

ท่านได้กล่าวถึงบทนี้ ด้วยคำอธิบายอันสมควรที่จะคัดลอกมาก่อไว้ ณ ที่นี้ เนื่องจากมีประโยชน์มาก. อิบนุกะซีร์ رحمته الله ได้กล่าวไว้ตามบทดังนี้ :
เกี่ยวกับเรื่องนี้ คนทั้งหลายพูดกันมากมายเหลือซึ่งที่นี้ มิใช่ที่ๆ จะมาตีแผ่ข้อความเหล่านั้น หากแต่ในเรื่องนี้ เราขอคำแนะนำตามแนวทางของสลัฟซอแลส (บรรพชนที่ศิรूंแรก) เช่นมาลิก อัลเอาซาอีย์ อัชเชารีย์ อัลลัยษ อิบนิซอัค อัชซาฟีอี อัฮมัด อิสฮาก อิบนิเรวาซ และอื่นๆ ที่เป็นผู้นำของมุสลิมใน

อดีต และปัจจุบัน และการดำเนินตามแนวทางของ
สลัฟซอแลส ก็คือการทำให้ความในเรื่องนี้ ไปตาม
ที่ปรากฏในคัมภีร์ โดยไม่มีการตั้งคำถามว่าเป็น
อย่างไร ไม่มีการเปรียบเทียบว่าเหมือนกับสิ่งใด
และไม่ปฏิเสธคุณลักษณะแห่งการเป็นพระเจ้าและ
การดำรงอยู่อย่างโคเคนของพระองค์ และสิ่งที่
นึกคิดของในสมองของผู้เปรียบเทียบว่า พระองค์
เหมือนกับสิ่งไรนั้น ถูกปฏิเสธอย่างสิ้นเชิง จากอัล-
ลอฮฺ ผู้ทรงบริสุทธิและสูงส่งยิ่ง เพราะอัลลอฮฺ ไม่
มีสิ่งใดที่ถูกสร้างเหมือนพระองค์ ไม่มีสิ่งใดเสมอ
พระองค์ และพระองค์ทรงสดับฟัง ทรงเห็นแต่การ
ฟัง และการเห็นของพระองค์ไม่เหมือนกับสิ่งใด
ทั้งสิ้น เพื่อความกระจ่างในเรื่องนี้ บรรดาอิมาม
ต่างๆ เป็นต้นว่า ท่านนออิม อิบน์ฮัมมัด อัลคุซาอีย์

อาจารย์ของอิมามบุคอรีย์ ได้กำกับไว้ว่า : ผู้ใด
เปรียบเทียบอัลลอฮ์กับสิ่งถูกสร้างของพระองค์ เขา
ผู้นั้นก็เป็นผู้ปฏิเสธการศรัทธา (กาฟิร) ผู้ใดปฏิเสธ
สิ่งที่อัลลอฮ์ทรงแจ้งคุณลักษณะของพระองค์ ด้วย
พระองค์เองแล้วไซ้ร้ เขาผู้นั้นเป็นผู้ปฏิเสธการศรัทธา
(กาฟิร) และในสิ่งที่อัลลอฮ์ และร่อซูลออลอฮ์ได้
บรรยายคุณลักษณะของพระองค์ โดยไม่มีการ
เปรียบเทียบว่า เหมือนกับสิ่งหนึ่งสิ่งใด. ฉะนั้นผู้ใด
ยืนยันตามที่ปรากฏในอายาตที่ชัดเจน และในชะ-
คิษที่ซอแฮฮ์ เหมาะสมกับความเกรียงไกรของ
พระองค์ และปฏิเสธความบกพร่องไม่ให้มีใน
พระองค์แล้ว เขาผู้นั้นอยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง.

ส่วนการศรัทธา (อีมาน) ต่อมลาอิกะฮ์นั้น ประ-
กอบด้วยการอีมานโดยรวมดังนี้คือ   มุสลิมต้อง

ศรัทธาว่า อัลลอฮฺทรงบังเกิดมลาอิกะฮ์เพื่อให้พวกเขาเคารพภักดี และเป็นบ่าวรับโองการขอพระองค์ และพระองค์ทรงบรรยายคุณลักษณะของมลาอิกะฮ์นั้นว่า พวกเขาเป็นบ่าวที่ได้รับการยกย่อง ไม่ล่วงเกินพระองค์ไม่ว่าด้วยวาจาหรือการกระทำ ปฏิบัติตามพระบัญชาของอัลลอฮฺ โดยไม่บิดพลิ้ว ดังมีพระราชดำรัสที่ว่า :

﴿ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ
أَرْتَضَىٰ وَهُمْ مِنَ خَشِيَّتِهِ مُشْفِقُونَ ﴾

ความว่า :

“พระองค์ทรงรอบรู้ทุกสิ่งที่อยู่เบื้องหน้า และทุกสิ่งที่อยู่เบื้องหลังของพวกเขา และพวกเขาจะไม่ไม่ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ใด นอกจากผู้ที่พระองค์ทรงพระทัย (อนุญาตให้ขอ) และจากความหวาด

เกรงพระองค์ พวกเขารู้สึกสิ้นเต็ม (อย่างน่าเวทนา)
(อัลอัมบียาอู : 28)

มลาอิกะฮ์นั้นแบ่งออกเป็นหลายพวก บางพวก
ได้รับมอบหมายให้ทูลบัลลังก์ บางพวกเป็นผู้ดูแล
รักษาสวรรค์ บางพวกได้รับมอบให้ทำหน้าที่เก็บ
รักษาบัญชีกรรม(ดีและชั่ว) ของปวงมนุษย์ เราต้อง
ศรัทธาทูกอย่างที่ร่อซูลลอสฺ ได้ถ่ายทอดให้แก่เรา
ดังเช่น มลาอิกะฮ์ญิบรีล เป็นผู้รับพระราชโองการ
จากอัลลอสฺ มาถ่ายทอดให้แก่บรรดาร่อซูล มีการ
อีด เป็นยามรักษาการณ์นรก อีสรอฟีล เป็นผู้ทำ
หน้าที่เป่าสังข์ ณ วันปรกพ ทั้งนี้เพราะมีการระบุ
ไว้ในฮาดิษซอเฮษหลายฮะดีษ ซี้แจงไว้ในตำราฮะ
ดีษซอเฮษ ซึ่งรายงานโดยท่านหญิงอาอิชะฮ์ رضي
الله عنها มีความว่า ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า :

"خَلَقَتِ الْمَلَائِكَةَ مِنْ نُورٍ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَرَجٍ مِنْ
نَارٍ وَخَلَقَ آدَمَ مِمَّا وَصَفَ لَكُمْ"

ความว่า :

“มลาอิกะฮ์ถูกบังเกิดจากรัศมี และญินถูกบัง
เกิดจากเปลวไฟ ส่วนอาดัมนั้นได้ถูกบังเกิดจากดิน
ซึ่งได้บรรยายให้แก่พวกท่านได้ทราบแล้ว”

มุสลิมได้นำชะศิษนี้มาเสนอไว้ในตำราชะศิษ
ขอแสดของท่าน ในทำนองเดียวกันการศรัทธาคือ
บรรดาคัมภีร์ จำเป็นที่จะต้องศรัทธาพอเป็นแนว
กว้างๆ ดังนี้ :

อัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรงประทานคัมภีร์ให้แก่
บรรดานบีและร่อซูลุลลอฮฺ เพื่อชี้แจงถึงสิทธิของ
พระองค์ และเชิญชวนสู่พระองค์ ดังที่ทรงตรัสว่า :

﴿ لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ

وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ ﴾

ความว่า :

“โดยแน่นอน เราได้ส่งบรรดาอัครทูตของเรามาพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง และเราได้ประทานลงมาพร้อมกับพวกเขาคัมภีร์ และความยุติธรรม”
(อัลฮาคีค : 25) และพระองค์ทรงตรัสว่า :

﴿ كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ
وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا
أَخْتَلَفُوا فِيهِ ﴾

ความว่า :

“มนุษย์นั้นเคยอยู่ในศาสนาเดียวกัน แล้วเกิดแตกแยกภายหลังอัลลอฮ์ได้ทรงส่งบรรดาอัครทูตมาในฐานะผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือน และทรงประทานคัมภีร์อันกอปรไปด้วยความจริงลงมาพร้อมกับพวกเขา

ด้วย เพื่อว่าคัมภีร์นั้นจะได้ใช้เป็นเครื่องมือ ตัดสิน
ความระหว่างมนุษย์ในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน”
(อัลบาคอรอฮ์ : 213)

และเราศรัทธาต่อคัมภีร์ต่างๆ ที่อัลลอฮฺได้ทรง
ขนานนามไว้เช่น คัมภีร์เตารอฮ (ไบเบิ้ลเดิม), อัล
อินญิล (ไบเบิ้ลใหม่), อัจซบูร และอัลกุรอานเป็น
ต้น ซึ่งกุรอานนั้นเป็นคัมภีร์ที่สมบูรณ์แบบที่สุด
และเป็นคัมภีร์สุดท้าย ที่มีเนื้อหาครอบคลุมคัมภีร์
ก่อนๆ มีใจความยืนยันเนื้อหาที่ระบุไว้ในคัมภีร์
ก่อนๆ และเป็นคัมภีร์ที่ทุกประชาชาติจำเป็นต้องยึดถือ
และนำมาปฏิบัติในฐานะเป็นกฎข้อบังคับสูงสุดใน
การตัดข้อขัดแย้งในทุกสังคมมนุษย์รวมทั้งฮะดีษ
ซอแฮฮของร่อซูลุลอฮฺ ﷺ ด้วย เพราะอัลลอฮฺได้
ทรงแต่งตั้งท่านมุฮัมมัด ﷺ เป็นทูตของพระองค์

มาสู่มนุษย์ และฉิน และพระองค์ทรงประทานอัลกุ
รอน ให้แก่ท่านนบีมุฮัมมัด เพื่อที่ท่านจะได้ใช้
เป็นกฎหมายตัดสินข้อพิพาทระหว่างปวงมนุษย์
พระองค์ได้ทรงประทานอัลกุรอนเพื่อใช้บำบัดสิ่ง
ชั่วร้าย ที่สูมอยู่ในอก และชี้แจงให้ความกระจ่าง
แจ้งแก่ทุกสิ่ง ชี้นำมนุษย์ไปสู่ทางที่เที่ยงธรรม และ
เป็นการประทานความเมตตาให้แก่บรรดาผู้ศรัทธา
พระองค์ทรงตรัสว่า :

﴿ وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴾

ความว่า :

“กุรอน คือคัมภีร์ที่มีความจำเริญ ซึ่งเราได้
ประทานลงมา จงปฏิบัติตาม (คัมภีร์) และจงยำ
เกรงเถิดเพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับความเมตตากรุณา”
(อัลอันอาม : 155)

และพระองค์ทรงดำรัสอีกว่า :

﴿ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَبْيِينًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً
وَدُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴾

ความว่า :

“และเราได้ประทานคัมภีร์อัลกุรอานมาเพื่อ
เป็นชี้แจงทุกสิ่ง และเป็นข้อชี้้นำสู่ทางที่ถูกต้อง
เป็นความเมตตา และเป็นข่าวดีแก่บรรดามุสลิมิน”

(อันนฮล : 89)

และทรงดำรัสอีกว่า :

﴿ قُلْ يَتَّيِبُهَا النَّاسُ إِلَىٰ رَسُولِ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ
مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۗ
فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
وَكَلامِهِ ۗ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴾

ความว่า :

“จงกล่าวเถิด (มุฮัมหมัด) โอ้มนุษย์ทั้งหลาย แท้จริงฉันคือร่อซูลของอัลลอฮฺ มาสู่พวกท่านทั้งหลาย พระองค์เท่านั้น ที่ทรงครอบครองอำนาจแห่งฟ้าพิภพ ไม่มีผู้ใดควรแก่การเคารพสักคี่ นอกจากพระองค์ ผู้ทรงให้ชีวิต และทรงทำให้ชีวิตสิ้นสลาย ดังนั้นพวกท่านจงศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และร่อซูลของพระองค์ ผู้ซึ่งอ่าน และเขียนไม่เป็น ซึ่งเขาศรัทธาต่ออัลลอฮฺ ตลอดจนพระดำรัสทั้งหลายของพระองค์ พวกเจ้าจงปฏิบัติตามเขาเถิด เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับคำแนะนำ (สู่ทางที่ถูกต้อง)” (อัลอะรอฟ: 158)

โองการต่างๆ ในความหมายเช่นนี้มีมากมาย ในทำนองเดียวกัน บรรดา ร่อซูลนั้นจำเป็นที่เราจะต้อง

ศรัทธาโดยสังเขป และโดยละเอียด ฉะนั้นเราต้อง
 ศรัทธาว่าแท้จริงอัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรงส่ง
 บรรดาเราะซูลมายังปวงบ่าวของพระองค์ ในฐานะ
 เป็นผู้บอกข่าวดี ผู้ตักเตือน และผู้เชิญชวนสู่สัจ-
 ธรรม ดังนั้นผู้ใดตอบรับบรรดาเราะซูลเหล่านั้นเขาก็
 ได้รับความสำเร็จ ส่วนผู้ที่ฝ่าฝืนไม่ยอมเชื่อฟังท่าน
 เหล่านั้น พวกเขาย่อมได้รับแต่ความผิดหวัง และ
 ความเศร้าโศกเสียใจ ผู้เป็นเราะซูลคนสุดท้าย และ
 เป็นเราะซูลที่ประเสริฐสุด ก็คืออนบีของเรา มุฮัมมัด
 บินอับดุลลอฮฺ ﷺ ดังพระราชดำรัสของอัลลอฮฺ
 ﷻ ที่ว่า :

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا

الطَّغُوتَ﴾

ความว่า :

“และโดยแน่นอนยิ่ง เราแต่งตั้งร่อซูลไปยังแต่ละประชาชาติ (โดยร่อซูลจะกล่าวแก่ประชาชาตินั้นๆ ว่า) พวกท่านจงภักดีอัลลอฮฺ และจงห่างจากคอฮูต ¹” (อันนัฮลุ : 36)

และพระองค์ทรงดำรัสอีกว่า :

---

¹บรรดานักปราชญ์ได้ให้ความหมายของคำว่า “ภูอฮูต” ไว้ดังนี้ ท่านอุมัร อิบน ค็อฎฎ็อบ กล่าวว่าภูอฮูต คือชัยตอน ท่านญาบิรฺ ฺสรุปแล้วผู้ที่เป็นภูอฮูตอยู่มากมายที่สำคัญคือ :

1- อิบลิส.

2- ผู้ที่ถูกเครพัสกการะโดยที่ผู้้นั้นมีความปลาบปลื้มใจต่อการสักการะนั้น. 3- ผู้ที่อ้างตนว่ารอบรู้ในสิ่งเร้งลับ. 4- ผู้ที่พิพากษด้วยบทบัญญัติที่มีไซ้ของอัลลอฮฺ. 5- ผู้ที่ให้ความสำคัญต่อมนุษย์ด้วยกัน ทรัพย์สินเงินทอง หรือสิ่งอื่นจนขัดแย้งกับบทบัญญัติของอัลลอฮฺ.

﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ
بَعْدَ الرُّسُلِ﴾

ความว่า :

“บรรดาเราะอูซลในฐานะผู้แจ้งข่าวดี และในฐานะผู้ตักเตือนเพื่อว่ามนุษย์จะได้ไม่มีข้ออ้างใดๆมาอ้างแก้ตัวกับอัลลอฮ์ได้อีก หลังจากบรรดาเราะอูซลเหล่านั้น (ได้ประกาศศัจธรรมแล้ว)” (อันนิซาอ์ : 165)

และอัลลอฮ์ عَلِي ได้ทรงตรัสอีกว่า :

﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ
النَّبِيِّينَ﴾

ความว่า :

“มุฮัมมัด มิได้เป็นบิดาของผู้ใดจากบรรดาเหล่าบุรุษของพวกเขา แต่เป็นเราะอูซลของอัลลอฮ์

และนบีท่านสุดท้าย” (อัลอัชชาบ : 40)

ผู้ใดในบรรดานบีที่อัลลอฮ์ได้ทรงระบุชื่อ โดยการบอกเล่าของท่านร่อซูลุลลอฮ์ เราศรัทธาต่อท่าน อย่างเจาะจงแน่นอน อาทิเช่น นบีนูฮ, ฮู่ค, ซอแลส, อิบรอฮีม, และท่านอื่นๆ. ขอพรอันประเสริฐ และความสันติจงมีแด่นบีของเรา และแด่บรรดานบีทั้งหลายด้วย.

ส่วนการศรัทธาต่อวันปร โลกนั้น คือการศรัทธา ต่อทุกสิ่งที่อัลลอฮ์ และร่อซูล ﷺ ได้บอกไว้อันได้แก่สิ่งที่จะเกิดขึ้นหลังจากการสิ้นชีพเช่น การถูกทรมาน หรือได้รับความสุขในหลุมฝังศพ ตลอดจนสิ่งที่จะเกิดขึ้นในวันกิยามะฮ์ ซึ่งเป็นวันฟื้นชีวิตขึ้นมาใหม่ จะเกิดความโกลาหล ความคับขัน สะพานข้ามตราฐ การสอบสวน การตอบแทน และการ

ประกาศกรรมดี และช่วยของมวลมนุษย์เข้าอยู่ใน
การศรัทธาต่อวันปรโลก ด้วยเหตุนี้จึงมีผู้รับสมุค
บันที่กรรมของตนด้วยมือขวา บ้างก็รับด้วยมือซ้าย
บ้างก็รับทางข้างหลัง การศรัทธาในเรื่องสระน้ำ
ของท่านนบี ﷺ ซึ่งจะมีผู้มาค้ำน้ำที่สระนี้ การ
ศรัทธาต่อสวรรค์ นรก การพบกับอัลลอฮ์ของบรร
ดาผู้ศรัทธา การคำรัสของพระองค์กับพวกเขา
เหล่านั้น และอื่นๆ อีกนอกจากที่กล่าวมานั้น เข้าอยู่
ในการศรัทธาต่อวันปรโลกเช่นกัน ฉะนั้นจึงจำเป็น
ต้องศรัทธา เชื่อมั่นต่อเรื่องดังกล่าวทั้งหมดตามที่
อัลลอฮ์ และร่อซูลุลอฮ์ได้แจ้งไว้.

ส่วนการศรัทธาต่อกอดัรนั้น ประกอบด้วยการ
ศรัทธาต่อสี่ประการดังนี้คือ :

ประการแรก : ศรัทธาว่าอัลลอฮ์ ﷻ ทรงทราบ

ทุกสิ่งที่มีมาในอดีต และที่จะเกิดขึ้นในอนาคต
พระองค์ทรงทราบสภาพการณ์ต่างๆ ของปวงบ่าว
ทรงทราบปัจจัยยังชีพ หรือโชคกลางต่างๆ (ริสกี)
กำหนดอายุของบุคคลเหล่านั้น วันสิ้นชีพ และ
อื่นๆ ซึ่งไม่มีสิ่งใดเป็นที่ซ่อนเร้นแก่พระองค์ ดังที่
พระองค์ทรงตรัสไว้ว่า :

﴿ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴾

ความว่า :

“แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง” (อัลอัมฟาต: 75)

และพระองค์ผู้ทรงเกรียงไกรทรงตรัสอีกว่า :

﴿ لَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ

شَيْءٍ عِلْمًا ﴾

ความว่า :

“เพื่อพวกเขาจะได้รู้ แท้จริงอัลลอฮฺทรงพระเดชานุภาพเหนือทุกสิ่ง และอัลลอฮฺทรงควบคุมทุกสิ่งด้วยความรอบรู้” (อัญญอล้อก : 12)

ประการที่สอง : สรรทหาว่าพระองค์ทรงบันทึกสิ่งที่พระองค์ทรงกำหนดเป็นกฎสถานะการณ์ ดังที่ทรงมีพระราชดำรัสว่า :

﴿ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ ﴾

ความว่า :

“แน่นอนเราารู้สิ่งที่แผ่นดินทำให้พวกเขาผุกร่อน และ ณ ที่เรานั้น ได้มีต้นฉบับถูเก็บรักษาไว้”

(กอฟ: 4)

และพระองค์ทรงตรัสอีกว่า :

﴿ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي
كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴾

ความว่า :

“เจ้าไม่รู้คอกหรือว่า อัลลอฮ์ทรงรู้ถึงทุกสิ่งที่มี
อยู่ในฟ้า และในแผ่นดิน สิ่งเหล่านี้ (ถูกเก็บรักษา)
อยู่ใน บันทึก แท้จริงทั้งหมดนี้ เป็นเรื่องง่ายดาย
ซึ่งนักสำหรับอัลลอฮ์” (อัลฮัจย์ : 70)

ประการที่สาม : ศรัทธาคือพระประสงค์ของอัลลอ
ฮ์ และที่พระองค์ทรงมีพระราชโองการ. ฉะนั้นทรง
ประสงค์สิ่งใดก็บังเกิดขึ้น และสิ่งใดไม่ทรงประ-
สงค์ สิ่งนั้นก็บังไม่เกิดขึ้น พระองค์ทรงดำรัสว่า :

﴿ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴾

ความว่า :

“แท้จริงอัลลอฮ์ ทรงกระทำสิ่งที่พระองค์ทรง
ประสงค์” (อัลฮัจย์ :18)

พระองค์ผู้ทรงเกรียงไกรได้ตรัสอีกว่า :

﴿ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴾

ความว่า :

“อันที่จริง กิจต่างๆ ของพระองค์นั้นเมื่อพระ-
องค์ทรงประสงค์สิ่งใด ก็ะทรงตรัสกับสิ่งนั้นว่า
“จงเป็น” แล้วสิ่งนั้นก็จะเป็นขึ้นมา” (ยาซีน: 82)

และพระองค์ทรงตรัสว่า :

﴿ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴾

ความว่า :

“ความประสงค์ของพวกเขาจะไม่สำเร็จนอก
จากว่าอัลลอฮ์ ผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลก จะมี
พระประสงค์ ด้วยเท่านั้น” (อัดดักวีร :29)

ประการที่สี่ : ครั้นที่ว่าการสร้างทุกสิ่งในจักรวาล เป็นของอัลลอฮฺ **عَلَى** ไม่มีผู้ใดเป็นผู้สร้างนอก จากพระองค์ และ ไม่มีพระผู้อภิบาลนอกจากพระ- องค์ ดังที่มีพระราชดำรัสว่า :

﴿ اللَّهُ خَلِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴾

ความว่า :

“อัลลอฮฺคือผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง และพระองค์ทรง เป็นผู้คุ้มครองรักษาทุกสิ่ง” (อิซซุมัร : 62)

และพระองค์ทรงตรัสอีกว่า :

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ أذْكُرُوا اللَّهَ عَلَيْهِمْ ۖ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ فَآَنِي تُوَفَّقُونَ ﴾

ความว่า :

“โอ้มนุษย์ทั้งหลาย พวกเจ้าจงรำลึกถึงความ โปรดปรานของอัลลอฮฺที่มีต่อพวกเจ้า นอกจากอัล-

ลอสฺมีใครอื่นอีกหรือ? ที่ประธานปัจฉิมยังชี้พจาก
ฟ้าและแผ่นดิน ไม่มีใครควรแก่การเคารพภักดี
นอกจากอัลลอสฺ แล้วพวกเจ้าจะปฏิเสธเอกภาพ
ของอัลลอสฺได้อย่างไร” (ฟาฏีร: 3)

ฉนั้นการศรัทธาต่อกอศร์ จึงครอบคลุมการ
ศรัทธาทั้งสี่ประการที่กล่าวมาแล้ว. และนี่คือการ
ศรัทธาของอัสลิสซุนนะฮ์ วัลญามาอะฮ์ ซึ่งแตกต่าง
ไปจากผู้ไม่ยอมรับบางประการ ที่เป็นพวกบิคอะฮ์
การเชื่อมั่นว่าการศรัทธาคือ เชื่อมพร้อมทั้งวาจาและ
กาย ก็เข้าอยู่ในการศรัทธาต่ออัลลอสฺด้วย ซึ่งการ
ศรัทธานี้จะเพิ่มขึ้น ด้วยการเชื่อฟังและปฏิบัติตาม
และการศรัทธานี้จะหย่อนยานก็ด้วยการทำสิ่งต้อง
ห้ามฝ่าฝืน และไม่อนุวัติให้บุคคลใดกล่าวกับมุส-
ลิมคนใดคนหนึ่งว่าเป็นกาฟิร ด้วยเหตุที่เขาทำฝ่า

ฝืนอย่างใดอย่างหนึ่งที่มีใช้การตั้งภาคีกับอัลลอฮ์ และการปฏิบัติที่สวนกับศรัทธาเป็นต้นว่า การผิดประเวณีกับผู้ที่ไม่ใช่สามีภรรยา การลักขโมย การกินดอกเบี้ย คิมของมีนเมา การออกตัณญูญต่อบิดามารดา และอื่นๆ อีกที่เป็นบาปใหญ่. จะกล่าวหาเขาว่าเป็นกุฟรไม่ได้ トラบเท่าที่เขามีได้ถือว่าเรื่องดังกล่าวเป็นที่อนุมัติ ทั้งนี้เนื่องจากพระราชดำรัสของอัลลอฮ์ **عَلَىٰ** มีดังนี้ :

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ

يَشَاءُ﴾

ความว่า :

“แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงประทานอภัย ในการตั้งภาคีกับพระองค์ แต่ทรงอภัยโทษ (ต่อการฝ่าฝืน) อื่นจากนั้น สำหรับผู้ที่พระองค์ประสงค์”

(อันนิชาอู: 48)

และเนื่องจากปรากฏในชะคิษขอแฮส มุตวาติร ซึ่งมีหลายชะคิษจากท่านร่อซูล ﷺ ความว่า: “ผู้ที่มีความศรัทธาอยู่ในจิตสำนึกของเขา แม้มีน้ำหนักเพียงเท่าแมลงคืบซิ้งก็ขาด เขาก็จะได้ออกจากไฟนรก”

และส่วนหนึ่งจากการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ก็ได้แก่การมีความรัก ความชอบเกิดขึ้นเพื่ออัลลอฮ์ มีความเกลียดชังเกิดขึ้นเพื่ออัลลอฮ์ มีการคบค้าสมาคมเพื่ออัลลอฮ์ และมีการเป็นศัตรูกันเพื่ออัลลอฮ์. ฉะนั้นมุอฺมินจึงจำเป็นต้องสามัคคี รักษาผลประโยชน์บรรดามุอฺมินด้วยกัน คบค้าสมาคมกันเกลียดชังพวกกุฟฟาร และเป็นศัตรูกับพวกเหล่านั้น. บุคคลชั้นนำของมุอฺมีนีนจากประชาชาตินี้

อันได้แก่บรรดาสาวกของท่านร่อซูล ﷺ ฉะนั้นฮัลลุ
ลซุนนะฮ์ วัลญามาอะฮ์ จึงต้องรับบรรดาสาวกของ
ท่านนบีฯ รำลึกและกตัญญูรู้คุณพวกเขา เชื่อมั่นว่า
พวกเขาเหล่านี้ คือบุคคลที่ดีที่สุดถัดจากบรรดา อัม
บิยาอู ทั้งนี้อาศัยหลักฐานจากวจนะของท่านนบี
ﷺ ที่ว่า :

"خير القرون قرني ثم الذين يلونهم ثم الذين يلونهم"
ความว่า :

“ศตวรรษที่ดีที่สุดนั้น คือศตวรรษของฉัน
แล้วบรรดาผู้ที่ต่อจากเขาเหล่านั้น แล้วผู้ที่ต่อจาก
เขาเหล่านั้น”

มุอมีนีนมีความเชื่อมั่นว่า ผู้ที่ประเสริฐสุดใน
บรรดาสาวกคือท่านอับบักกร อัศศิคคี้ก ถัดมาก็ท่าน

อุมัร อัลดฟารูก ถัดมาก็ท่านอุษมานเจ้าของสองรัศมี¹
ถัดมาก็ท่านอาลี อัลมูรตะฎอ رضي الله تعالى عنه
และรองจากท่านเหล่านั้น ก็เป็นบุคคลสืบท่าน ที่
ได้รับการแจ้งข่าวดีว่า เป็นชาวสวรรค์ รองลงมา
ก็เป็นบรรดาสาวกทั้งหมด. บรรดามุอฺมินจะไม่เข้าไป
เกี่ยวข้อง หรือวิจารณ์การโต้แย้งกันระหว่าง
สาวก. บรรดามุอฺมินเชื่อมั่นว่าสิ่งที่เกิดขึ้นระหว่าง
สาวกได้ผ่านการกลั่นกรอง วินิจฉัย และผ่านความ
คิดเห็นจากพวกเขาเหล่านั้นแล้ว โดยเหตุนี้ผู้ใดที่
อยู่กับความถูกต้อง ผู้นั้นจะได้รับผลบุญสองเท่า
แต่ผู้ที่ประสบกับความผิดพลาด ก็จะได้รับผลบุญ
ตอบแทนเพียงส่วนเดียว.

---

¹ คือท่านได้สมรสกับบุตรของท่านร่อซูลถึงสองคน.

บรรดามุอฺมินมีความรักในเหล่าครอบครัว (อัศ-
ลิลบัยตุ) ของท่านร่อซูลุลลอฮฺ ﷺ มีความรู้ลึกสนิท
สนมกับบุคคลเหล่านั้น. บรรดาภรรยาของท่านร่อ-
ซูล ﷺ เปรียบเสมือนคั้งมารดาของบรรดามุอฺมิน
พวกเขาเคารพรัก และพอใจบรรดาภรรยาของท่าน
นบี และพวกเขาปลีกตัวออกห่างจากแนวทางของ
พวกร่อวาฟิฎ ซึ่งพวกนี้เกลียดชัง และล่วงเกิน(นิน-
ทา)สาวกของท่านร่อซูล แต่กลับให้ความเคารพรัก
ในอัศลิลบัยตุ เกินกว่าฐานะที่อัลลอฮฺจัดให้แก่พวก
เขา. และเช่นเดียวกันบรรดาผู้ศรัทธา ต้องปลีกตัว
ออกห่างจากแนวทางของพวกนวาสิบ ซึ่งพวกนี้ทำ
ร้ายอัศลุลบัยตุ ด้วยวาจา และการกระทำ.

ทั้งหมดที่ได้กล่าวมาแล้วอย่างย่อๆ เข้าอยู่ภายใต้
หลักการเชื่อมั่นที่ถูกต้อง ซึ่งเป็นหลักการที่อัลลอฮฺ

ได้ทรงแต่งตั้งท่านรอซูล ﷺ มาเพื่อเผยแพร่อะลัมมะฮุด
และเป็นหลักการเชื่อมั่นของกลุ่มชนที่ได้รับความ
ปลอดภัย ซึ่งอัลลุลฮุญนะฮ์ วัลญะมาอะฮ์ หรือท่าน
นบี ﷺ ได้กล่าวไว้ในเรื่องของชนกลุ่มนี้ว่า :

لا تزال طائفة من أمتي على الحق منصوره لا
يضرهم من خذلهم حتى يأتي أمر الله سبحانه

ความว่า :

“ชนกลุ่มหนึ่งจากประชาชาติของฉัน ยังคงยืน
หยัดอยู่บนสัจธรรม ได้รับความสำเร็จ แม้จะมีผู้ใด
ละทิ้ง พวกเขาก็ไม่ทำให้เป็นผลกระทบพวกเขา
จนกว่าจะมีคำบัญชาจากอัลลอฮ์ سبحانه و تعالی
(ให้แก่พวกเขา)”

และท่านนบี ﷺ กล่าวอีกว่า :

"افتترقت اليهود على إحدى وسبعين فرقة، وافتترقت
النصارى على اثنتين وسبعين فرقة، وستفترق هذه

الامة إلى ثلاثٍ وسبعين فرقة كلها في النار إلا واحدة
فقال الصحابة : من هي يا رسول الله ؟ قال : من كان
على مثل ما أنا عليه وأصحابي "

ความว่า :

“พวกยะฮูด (ยิว) ได้แตกออกเป็น 71 กลุ่ม ชาวนะศอรอ (คริสต์) ได้แตกเป็น 72 กลุ่ม และประชาชาตินี้ (มุสลิม) จะแตกแยกออกเป็น 73 กลุ่ม ทั้งหมดลงนรก นอจากกลุ่มเดียวเท่านั้น. ซอฮาบัส (สาวก) ได้ถามว่า “ข้าแต่ท่านร่อซูลุลลอฮฺ กลุ่มนั้นเป็นใครครับ? ท่านตอบว่ากลุ่มนั้นคือ ผู้ที่มีการกระทำเหมือนอย่างที่ท่านและสาวกของท่านกระทำ”

นี่คือหลักการเชื่อมั่นที่จำเป็นต่อศรัทธา และยึดมั่นดำเนินตามอย่างเที่ยงธรรม และระมัดระวังสิ่งที่ แปลกปลอม.

ส่วนบรรดาผู้ที่หันเหออกนอกทางของหลักการ

นี้ และดำเนินไปตามสิ่งที่ตรงกันข้ามนั้น มีมากมาย
หลายประเภทด้วยกัน อาทิเช่น กลุ่มสักการะรูป
เคารพทั้งปวง, เจว็ด, มลาอิกะฮ์, บรรดาดี, ฉุน,
ต้นไม้, หิน และอื่นๆ อีก กลุ่มต่างๆ เหล่านี้จะไม่
ตอบสนองการเชิญชวนของบรรดาอริศมฺ เช่นเดียวกับ
กับการกระทำของพวกเขา และชาวอะหรับก็
อื่นๆ ทำกับนบีของเรา พวกเขาเหล่านั้นเคยขอต่อ
สิ่งที่ถูกเคารพสักการะ ให้ทำธุระให้ขอให้หายป่วย
และขอความช่วยเหลือเอาชนะศัตรู พวกเขาเคย
เชือดสัตว์บูชา และบนบานต่อสิ่งที่ถูกสักการะ
ดังกล่าว และเมื่อท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ คัดค้านการ
กระทำเช่นนั้น และเรียกร้องให้พวกเขาถวายเป็น
เคารพภักดีต่ออัลลอฮฺแต่เพียงองค์เดียวด้วยความ
บริสุทธิ์ใจ พวกเขากลับรู้สึกแปลกใจ และไม่ยอม

ปฏิบัติตามที่ท่านร่ำเรียน และกล่าว :

﴿ أَجْعَلُ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ ﴾

ความว่า :

“เขา (มุฮัมมัด) ได้ทำให้พระเจ้าหลายองค์ เป็นพระเจ้าองค์เดียวกระนั้นหรือ? แท้จริงนี่ เป็นสิ่งประหลาดนัก” (ศ็อด: 5)

แต่ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ยังดำเนินการเรียกร้อง เชิญชวนพวกเขาสู่อัลลอฮ์ต่อไปเดือนพวกเขาไม่ให้ตั้งภาคีกับอัลลอฮ์ อธิบายให้พวกเขาได้รู้ข้อเท็จจริง ของสิ่งที่ท่านเรียกร้องเชิญชวน จนกระทั่งอัลลอฮ์ได้ทรงฮิคาเยฮ์ (เปิดใจ) บางคนในพวกเขา ต่อมาได้มีการยอมรับ และเข้าสู่ศาสนาของอัลลอฮ์ อย่างต่อเนื่องเป็นกลุ่มๆ ศาสนาของอัลลอฮ์ จึงค่อยๆ เค้นชัดขึ้นเหนือศาสนาอื่น ทั้งนี้หลังจากการ

เจริญชวนอย่างต่อเนื่อง และการต่อสู้อย่างอดทน เป็นเวลายาวนานของท่านร่อชูล ฐะ บรรดาสาวกของท่าน และผู้คนต่างๆ ที่ดำเนินตามท่านเหล่านั้น ด้วยการทำความดี ต่อมาสภาพการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไป ความอวิชาได้แผ่กระจายในหมู่ชนส่วนใหญ่ จนกระทั่งคนส่วนมากกลับไปสู่ศาสนาของพวกเขาอีกลีละฮ์อีกครั้งหนึ่ง ด้วยการนับถืออย่างไร้ขอบเขตต่อบรรดาบิยาอ และวาลีฮฺ โดยการขอลูอา ขอความช่วยเหลือจากท่านเหล่านั้นและการกระทำอื่นๆ อีกที่เป็นประเภทต่างๆ ของการตั้งภาคี ชนกลุ่มนั้นไม่รู้จักความหมายของคำว่า “ลาอิล่าฮะ อิลลัลลอฮฺ” อย่างที่พวกกุฟฟารชาวอะหรับรู้จัก ความหมายของข้อความนี้ ฉะนั้นอัลลอฮฺเท่านั้น ที่เป็นผู้ทรงได้รับการขอความช่วยเหลือ.

และการตั้งภาคีเช่นนี้ ยังคงมีอยู่จนกระทั่งถึงยุคปัจจุบันของเรา ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะความอวิชายังคงครอบคลุมไปทั่ว และเป็นยุคที่ห่างไกลจากยุคของท่านนบี.

ข้อสงสัยคลุมเครือของคนรุ่นหลังเช่นเดียวกับข้อสงสัยคลุมเครือของคนรุ่นแรกๆ ในอดีต นั่นก็คือคำพูดของคนเหล่านั้นที่ว่า :

﴿ هُوَ لَا شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ... ﴾

ความว่า :

“พวกเหล่านั้นคือผู้ขอไถ่โทษแทนพวกเรา ฉ อัลลอฮฺ” (คือเมื่อขอความช่วยเหลือจากคนขอแลสหรีวะเสียแล้ว เขาจะพูดว่านี่คือผู้ขอไถ่โทษแทนเรา ฉ อัลลอฮฺ) (ยูनुส :18)

และพวกเขากล่าวอีกว่า :

﴿ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ ﴾

ความว่า :

“เรามีได้เคารพภักดีพวกเขาเหล่านั้น นอกจากเพื่อพวกเขาเหล่านั้น จะได้ทำให้เราเข้าใกล้ชิดกับ อัลลอฮ์อย่างแท้จริง” (อัซซุมัร : 3)

อัลลอฮฺ **سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ** ได้ทรงลบล้างข้อสงสัยคลุมเครืออันนี้ และพระองค์ได้ทรงแจ้งให้ทราบว่ใครเคารพภักดีอื่นจากอัลลอฮฺ ไม่ว่าจะเป็นอย่างใดก็ตาม เขาผู้นั้นได้ตั้งภาคีกับพระองค์ และได้ปฏิเสธศรัทธา ดังที่อัลลอฮฺ **سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ** ได้ทรงตรัสว่า:

﴿ وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ
وَيَقُولُونَ هَتُوْلَآءِ شَفَعْتُوْنَا عِنْدَ اللَّهِ... ﴾

ความว่า :

“และพวกเขาเคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮ์ ซึ่งไม่สามารถให้โทษ หรือให้คุณแก่พวกเขาได้ และพวกเขากล่าววา พวกนี้คือผู้ขอโทษแก่เรา ฉอัลลอฮ์...” (ยูनुส :18)

และอัลลอฮ์ได้ตอบโต้เขาเหล่านั้น ด้วยพระราชดำรัสของพระองค์ที่มีดังนี้ :

﴿...قُلْ أَتَنْتَبِهُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ
سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾﴾

ความว่า :

“จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าพวกเขาจะบอกอัลลอฮ์ถึงสิ่งที่ (พวกเขาเข้าใจว่า) พระองค์ไม่ทรงทราบทั้งในชั้นฟ้าและในแผ่นดินกระนั้นหรือ? ขอความบริสุทธิ์จึงมีแก่พระองค์ ทรงสูงส่งเหนือสิ่งที่

พวกเขาตั้งภาคี” (ยูनुส :18)

ดังนั้นอัลลอฮฺ **سبحانه و تعالي** ได้ทรงแจ้งไว้ในอายะฮ์นี้ว่า การเคารพภักดีอื่นจากพระองค์ไม่ว่าจะเป็นอัมบียาฮฺ หรือคนอื่นๆ ก็ตาม ข่อมถือว่าการเคารพภักดีนั้น เป็นการตั้งภาคีอย่างใหญ่หลวง ถึงแม้ว่าผู้กระทำจะตั้งชื่อเป็นอื่นก็ตาม.

อัลลอฮฺ **تعالي** ทรงตรัสว่า :

﴿ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ... ﴾

ความว่า :

“บรรดาผู้ที่ยึดถือ ะลีย์เป็นที่เคารพภักดีอื่นจากอัลลอฮฺ (พวกเขาจะกล่าวว่า) เราไม่ได้เคารพภักดีเขา นอกจากเพื่อเขาเหล่านั้นจะได้ทำให้เราใกล้ชิดอัลลอฮฺอย่างแท้จริง” (อิซซุมัร: 3)

อัลลอฮ์ **ﷻ** ได้แจ้งให้เราได้ว่าทราบ
ในอาชะฮ์ว่าการเคารพภักดีของพวกเขา ที่มีต่อสิ่ง
อื่นจากพระองค์ ไม่ว่าจะด้วยการวอนขอ ความหวาด
กลัว ความหวัง และที่คล้ายคลึงกันนั้น ย่อมถือว่าเป็นการปฏิเสธศรัทธาต่อพระองค์ **ﷻ**
และพระองค์ทรงถือว่าคำพูดของพวกเขาที่ว่า พระ
เจ้าหลายองค์ จะทำให้พวกเขาใกล้ชิดกับอัลลอฮ์ยิ่ง
ขึ้นนั้น เป็นคำกล่าวที่เท็จ ไม่มีมูลความจริง.

ส่วนหนึ่งจากการเชื่อมั่นที่ทำให้ตกเป็นกาไฟร
อันเป็นการเชื่อมั่นที่ตรงกันข้ามกับหลักการเชื่อมั่น
ที่ถูกต้อง และขัดแย้งกับสิ่งที่บรรดาอูซูลได้นำมา
นั้นก็ ได้แก่ การเชื่อมั่นของกลุ่มผู้ปฏิเสธการมีพระ
ผู้เป็นเจ้าในยุคปัจจุบันนี้ กลุ่มผู้ดำเนินตามคำสอน
ของมารกซ์ เลนินและบุคคลอื่นๆ ไม่ว่าจะเขาเหล่านั้น

จะเรียกชื่อว่าสังคมนิยม, คอมมิวนิสต์ หรืออะไรก็ตามแต่ รากฐานของคนเหล่านี้ก็คือ การปฏิเสธวัน
กียามะฮ์ ปฏิเสธนรกสวรรค์ และปฏิเสธศาสนาทั้ง
มวล ผู้ที่พิจารณาคุณค้ำาร และศึกษาสภาพของคน
เหล่านั้นแล้ว จะรู้อย่างแน่นอน โดยไม่ต้องสงสัย
เลยว่า การเชื่อมั่นอย่างนี้ เป็นการเชื่อมั่นที่ตรงกัน
ข้ามกับศาสนา ที่มาจากเบื้องบน และเป็นการเชื่อ
มั่นที่จะทำให้ผู้ที่เชื่อนั้น เดินไปสู่บันปลายที่เลว
ร้ายที่สุดในภพนี้ และภพหน้า.

และส่วนหนึ่งจากการเชื่อมั่น ที่ตรงกันข้ามกับ
หลักสัจธรรม ได้แก่การเชื่อมั่นของบางคนในกลุ่ม
บาฏินียะฮ์ (ซีอะฮ์) และบางคนของกลุ่มซูฟียุ ที่ว่า
“บางคนในกลุ่มที่พวกเขาเรียกเอาตียาอู (บรรดวะ
ลีย์) นั้น ได้มีส่วนร่วมกับัอัลลอฮฺในการจัดการและ

บริหารกิจการของโลก พวกเขาได้ให้ชื่อคนเหล่านี้ว่าอัลอักฎ็อบ¹ อัลเอาตาด² และอัลอัมวาช³ และชื่ออื่นๆ อีก คือผู้ที่ได้รับการร้องขอความช่วยเหลือแล้วแต่ผู้เชื่อก็จะประคิษฐ์คิดชื่อขึ้นมาตั้งให้แก่พระเจ้าของเขา นี่ย่อมเป็นการตั้งภาคีที่น่าเกลียดที่สุด ในด้านอัฐรูปียะฮ์ (การเชื่อถือเรื่องเอกภาพของอัลลอฮ์ในทางสร้างสรรค์) ซึ่งนี่เป็นเรื่องที่เลวร้าย ยิ่งไปกว่าการชิริกในสมัยญาฮีลียะฮ์ เพราะว่ากุฟฟารอะหรับในสมัยญาฮีลียะฮ์นั้น มิได้ตั้งภาคี

1,2- พหูพจน์ของ “กุฎบ” เป็นระดับหนึ่งของบุคคลชั้นนำของพวกชุฟิยะ. พหูพจน์ของ “วะคั๊ด” เป็นระดับหนึ่งของบุคคลชั้นนำของพวกชุฟิยะเช่นเดียวกัน.

3- พหูพจน์ของ “เฆาะษ” ผู้ที่ได้รับการร้องขอความช่วยเหลือในยามคับขัน.

กับพระองค์ในด้านเตฮ์ครูบูบียะฮ์ หากแต่พวกเขา
ตั้งภาคีกับพระองค์ ในเรื่องการอืบาอะฮ์ และการวี
ริกของพวกเขา เป็นในยามปกติสุข ส่วนในภาวะ
คับขันแล้ว พวกเขาจะถวายการอืบาอะฮ์แก่อัลลอฮ์
เพียงองค์เดียว. ดังที่พระองค์ทรงบรรยายไว้ในพระ
ราชโองการต่อไปนี้ :

﴿ فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا
نَجَّيْنَاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴾

ความว่า :

“เมื่อพวกเขาขึ้นขี่โดยสารเรือ พวกเขาก็วิงวอน
ต่ออัลลอฮ์ในฐานะผู้บริสุทธิ์ใจ มอบการภักดีแด่
อัลลอฮ์. แต่เมื่อพระองค์ได้ให้พวกเขาขึ้นบกด้วย
ความปลอดภัยแล้ว เมื่อนั้นพวกเขาก็ตั้งภาคีกับ
พระองค์” (อัลอังกาบุต: 65)

ส่วนทางด้านเตาฮีตรูบูบียะฮ์ พวกเขายอมรับว่า
เป็นของอัลลอฮ์ องค์เดียวเท่านั้น ดังที่พระองค์
ทรงตรัสไว้ว่า :

﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ...﴾

ความว่า :

หากเจ้า (มุฮัมมัด) ถามมุชริกีน ใครเป็นผู้บัง
เกิดพวกเขา แน่อนพวกเขาตอบว่าอัลลอฮ์”

(อิซซุครุฟ :87)

และพระองค์ทรงตรัสอีกว่า :

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمْنَ يَمْلِكُ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ
الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾

ความว่า :

“จงกล่าวเถิด(มุฮัมหมัด)ว่าใครให้ปัจจัยยังชีพ แก่พวกท่าน จากฟ้าและแผ่นดิน หรือว่าใครถืออำนาจการฟังและการมองเห็น และใครเอาสิ่งมีชีวิตออกจากสิ่งไม่มีชีวิต และเอาสิ่งไม่มีชีวิตออกจากสิ่งมีชีวิต และใครบริหารกิจการ? พวกเขาจะตอบว่า “อัลลอฮฺ” มุฮัมหมัด จงกล่าวเถิดว่า พวกท่านจะไม่ยำเกรงอัลลอฮฺอีกหรือ? (ยูनुส: 31)

และอาياتอื่นๆ ที่มีความหมายทำนองนี้ยังมีอีกมาก.

ส่วนผู้ตั้งภาคีในสมัยหลังๆ นี้ได้เพิ่มเติมไปจากมุชริกีนในยุคคั่นๆ อีกสองด้านคือ :

ด้านที่หนึ่ง- บางคนในพวกหลังนั้นได้เพิ่มการตั้งภาคีในเรื่องเตาฮีครูปูบิยะฮ์.

ด้านที่สอง- พวกเขาตั้งภาคีทั้งในยามปกติและใน

ยามคับขัน ดังที่ผู้คบค้าสมาคมกับพวกเหล่านี้ย่อมทราบดี ซึ่งผู้นี้จะเห็นสิ่งที่พวกเขากระทำกัน ณ หลุมฝังศพของอัลสุซัยน¹ และอัลบคาวีย² และอื่นๆ จากคนทั้งสองในประเทศอียิปต์ นอกจากนี้ก็มี ณ หลุมฝังศพของอัลโคอรูซในแอเคน อัลฮาดียู ใน ประเทศเยเมน, อิบнулอะรอเบียที่ประเทศซีเรีย, เช็ค อับดุลกอเดร อัลญีลानीที่ประเทศอิรัก และหลุมฝังศพของคนที่มีชื่อเสียง โด่งดังอื่นๆ อีก ซึ่งสามัญชน

---

¹ หลุมฝังศพของสุเซน บุตรท่านอะลี อิบนุ อบี ภูอเล็บ ซึ่งอยู่ที่มัสยิดอัลสุเซน ในกรุงไคโร ประเทศอียิปต์.

2- หลุมฝังศพของเช็คฮัสมัด อัลบคาวีย อยู่ที่มัสยิดเช็ค ฮัสมัด อัลบคาวีย ณ เมืองฏ็อนฏูอ ประเทศอียิปต์. 3- อาทิเช่น เอกสิทธิของอัลลอสในการที่ผู้คนขอความช่วยเหลือเพียงพระองค์ การบนบาน และอื่นๆ อีกที่เป็นเอกสิทธิของพระองค์ แต่พวกเขาเหล่านั้นกลับนำไปใช้กับเจ้าของหลุมฝังศพ.

ทั่วไปให้ความนับถืออย่างล้นเหลือ อีกทั้งยังหันเห
เอกสิทธิ์ของอัลลอฮฺ **سبحانه وعلیه** หลายๆ อย่าง
ไปให้แก่กลุ่มฝังศพของบุคคลเหล่านั้น³ มีคนเป็น
จำนวนมากเหลือเกิน ที่คัดค้านการกระทำของคน
เหล่านั้น และแจ้งให้พวกเขาได้รู้ถึงความจริงของ
เตาฮีด (การให้เอกภาพ) ที่อัลลอฮฺได้ทรงแต่งตั้ง
มุฮัมมัด **ﷺ** และบรรดาร่อซูลก่อนๆ มาเผยแพร่วาง
ดังนั้นเราจึงขอกล่าวว่า: อินนาลิลลาฮฺ วอินนา อี
ลัยฮิ ร่อญูนุ แท้จริงเราเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮฺ และ
แท้จริงเรานั้นเป็นผู้กลับไปสู่พระองค์ และเราขอ
ต่อพระองค์ได้โปรดให้คนเหล่านั้น ได้กลับไปสู่
ทางแห่งสัจธรรม ขอให้มิผู้เรียกร้องไปสู่ทางที่ถูก
ต้อง เพิ่มทวีขึ้นมากกว่าที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้ และขอ
พระองค์ได้โปรดประทานความสำเร็จให้แก่บรรดา

ผู้นำ และอุตะมาอ (ผู้ทรงคุณวุฒิ หรือนักวิชาการ) ของมุสลิมิน ในการต่อต้านชิริกเช่นนี้ ขจัดมัน และวิถีทางของมันให้สูญสิ้นไป แท้จริงอัลลอฮฺทรงรับฟังและทรงรับทราบอย่างใกล้ชิด.

ส่วนหนึ่งของการเชื่อมั่น ที่ตรงกันข้ามกับหลักการเชื่อมั่นที่ถูกต้อง ในเรื่องของบรรดาพระนาม และคุณลักษณะของอัลลอฮฺนั้น ได้แก่หลักการเชื่อมั่นของชาวบิโอะฮ์ ที่เป็นพวกญัฮีมียะฮ์ พวกมัจญ์ดาซีละฮ์ และผู้ดำเนินตามแนวทางของพวกคังกล่าว ในการปฏิเสธคุณลักษณะของพระองค์ โดยเอาคุณลักษณะของสิ่งที่ไม่มี หรือสิ่งที่เป็นวัตถุ หรือสิ่งที่เป็นไปไม่ได้มาให้พระองค์ (มหาบริสุทฺธิ์อัลลอฮฺ และทรงสูงส่งเหนือคำกล่าวหาใดๆ ทั้งสิ้น)ยังมีบางคนที่คิดเข้าไปอยู่ในกลุ่มบุคคลคังกล่าว ซึ่งก็

ได้แก่ผู้ที่ปฏิเสธคุณลักษณะบางประการ และยืน
ยันในบางคุณลักษณะ เช่นพวกอชาอิรธย์เป็นต้น
ดังนั้นในการที่พวกเขายืนยันในบางคุณลักษณะ
พวกเขาจำเป็นต้องทำเหมือน กับที่พวกเขาพยายาม
หลีกเลี่ยง ในเรื่องคุณลักษณะที่พวกเขาปฏิเสธ และ
พวกเขาก็ตีความหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวกับคุณลักษณะ
ด้วยการกระทำเช่นนั้น พวกเขาจึงขัดแย้งกับ
หลักฐานที่ได้จากการฟังการถ่ายทอด (อัลกูรอาน
และอัลซุนนะฮ์) และหลักฐานทางเหตุผล พวกเขา
ขัดแย้งกันอย่างชัดเจนในเรื่องเช่นนั้น, ส่วนกลุ่มอัส
ลุซซุนนะฮ์ วัลญะมาอะฮ์นั้น พวกเขายืนยันให้กับ
อัลลอฮ์ ในสิ่งที่พระองค์ทรงยืนยัน ให้พระองค์เอง
หรือตามที่ร่ำลือของพระองค์ยืนยันให้กับพระองค์
ในรูปของการให้ความสมบูรณ์ ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง

พระนาม หรือคุณลักษณะของพระองค์ก็ตาม พวก
อัสตุสซุนนะฮ์ วัลญะมาอะฮ์ ถือว่าพระองค์ทรงบริ-
สุทธิ ปราศจากความเหมือนสิ่งอื่น และความ
เหมือนใดๆ ทั้งสิ้น ปลีกตัวออกห่างจากการปฏิเสธ
คุณลักษณะ ดังนั้นพวกเขาจึงปฏิบัติตามหลักฐาน
ทั้งหมด พวกเขาไม่บิดเบือน ไม่เปลี่ยนแปลง และ
ไม่ถือตามที่บางกลุ่มถือพระองค์ไม่มีคุณลักษณะ
ในที่สุดพวกเขาก็ปลอดภัยจากการขัดแย้ง ซึ่งคนอื่นๆ
ตกอยู่ในการขัดแย้งนี้ ดังที่ได้เคยชี้แจงไว้แล้วว่า นี่
คือหนทางแห่งความถูกต้อง และความสันติในคุน-
ยา (ภพนี้) และอาคีรัต (ภพหน้า) เป็นหนทางที่ถูก
ต้องที่ชาวสลัฟ (บรรพบุรุษยุคต้น) ของประชาชาติ
นี้ และบรรดาผู้นำได้ดำเนินไปแล้ว. และชนรุ่นหลัง
ประชาชาติจะไม่อยู่ในความถูกต้อง เว้นแต่ว่าชน

รุ่นแรกจะอยู่ในความถูกต้องเสียก่อน และนั่นก็คือ
การดำเนินตามอัลกิตาบ (อัลกุรอาน) และอัศซุน
นะฮ์ และละทิ้งสิ่งที่ขัดแย้งกับสองสิ่งที่กล่าวมานี้.

وجوب عباد الله وحده
وبيان أسباب النصر على أعداء الله

ต้องภักดีต่ออัลลอฮ์องค์เดียว

และชี้แจงสาเหตุของการได้รับชัยชนะเหนือศัตรู

ของอัลลอฮ์

สิ่งจำเป็นที่สำคัญที่สุดเหนือมุกัลลัฟ (ผู้บรรลุดา
สนภาวะ) และเป็นข้อบัญญัติที่ใหญ่ยิ่งที่สุด ก็คือ
การที่เขาภักดีพระผู้เป็นเจ้าของเขา พระผู้เป็นเจ้าของ
แห่งฟ้าและแผ่นดิน พระผู้เป็นเจ้าของบัลลังก์อัน
ยิ่งใหญ่ ผู้ตรัสไว้ในคัมภีร์อันทรงเกียรติของพระ-
ระองค์ว่า :

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ
أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ۗ تَبَارَكَ اللَّهُ
رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾

ความว่า :

“แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น คืออัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างฟ้าและแผ่นดินภายในหกวัน แล้วทรงสถิตย์อยู่บนบัลลังก์ พระองค์ทรงทำให้กลางวันสลับกับกลางคืน ในสภาพที่กลางวันต่อเนื่องกลางคืนกระทั่งซันซิด และทรงสร้างดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และบรรดาดวงดาวโดยถูกกำหนดให้ทำหน้าที่บริการตามพระราชบัญชาของพระองค์ ฟังรู้เถิดว่าการสร้าง และกิจการทั้งหลายเป็นสิทธิ์ของพระองค์เท่านั้น ขอความบริสุทธิ์จงมีแด่อัลลอฮ์ ผู้เป็นเจ้าของแห่งสากลโลก” (อัลอะรอฟ: 54)

พระองค์อัลลอฮ์ **سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ** ได้ทรงแจ้งอีกว่า :

﴿ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴾

ความว่า :

ข้ามิได้บังเกิดญิน และมนุษย์ขึ้นมาเพื่ออื่นใด นอกจากเพื่อเคารพภักดีต่อข้า” (อัซซารียาต: 56)

และการภักดีซึ่งเป็นพระประสงค์ของอัลลอฮ์ที่ ทรงสร้างญิน และมนุษย์ขึ้นมา นั้น ก็คือการภักดีต่อ พระองค์เท่านั้น โดยการภักดีประเภทต่างๆ อันได้ แก่ การละหมาด การถือศีลอด การจ่ายซะกาต การ ทำฮัจญ์ การรูกอว (การโค้ง) การสุญูด (การกราบ) การฏอวาฟ (การเวียนรอบกะบะฮ์) การเชือดสัตว์ การบনบาน มอบความเกรงกลัว ความหวัง การขอ ความช่วยเหลือ การขอความคุ้มครองและทุกประเภท ของการขอวิงวอน และที่นับเข้าอยู่ในการนี้เช่นกัน ก็ได้แก่การเชื่อฟัง และปฏิบัติตามพระบัญชาของ

อัลลอฮฺ **سُبْحَانَكَ يَا أَلَّهِ** และละทิ้งทุกอย่างที่พระ-
 องค์ทรงห้ามตามที่คัมภีร์อันทรงเกียรติ์ของพระ-
 องค์ และซุนนะฮ์ของร่อซูลผู้ซื่อสัตย์ของพระ-
 องค์ได้ชี้แจงไว้ อัลลอฮฺ **سُبْحَانَكَ يَا أَلَّهِ** ได้ทรงมี
 พระราชบัญชาให้ฉิน และมนุษย์ทำการภักดีที่
 กล่าวมาแล้ว ซึ่งจุดนี้คือประสงค์หลักของพระองค์
 ในการสร้างฉิน และมนุษย์ขึ้นมา ทรงประทาน
 บรรดา ร่อซูล และบรรดาคัมภีร์มา เพื่อชี้แจงรายละเอียด
 พร้อมทั้งแสดงการปฏิบัติภักดีเหล่านี้
 นั้น ในทุกรูปแบบที่ถูกต้อง ตามความประสงค์ของ
 พระองค์โดยทรงมีพระคำรัสว่า :

﴿ يَتَأْتِيهَا النَّاسُ أَعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ
 لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴾

ความว่า :

“โอบนุษย์ทั้งหลาย จงรักคือพระผู้เป็นเจ้าของ
พวกเจ้า ซึ่งทรงบังเกิดพวกเจ้า และผู้ที่มีมาก่อน
พวกเจ้า เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้ยำเกรง” (อัลบาคอ
รอฮ์ :21)

และพระองค์ทรงดำรัสอีกว่า :

﴿ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا... ﴾

ความว่า :

“พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าได้ทรงบัญชาว่า พวกเจ้า
จะต้องไม่เคารพสักคี่(ผู้ใด) นอกจากพระองค์เท่านั้น
นั้นและจงกตัญญูต่อบิดามารดา” (อัลอิสรอฮ์: 23)

และทรงตรัสอีกว่า :

﴿ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا
الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ ﴾

ความว่า :

“พวกเขาไม่ได้ถูกบัญชา (ให้ทำสิ่งอื่นใด) นอก
จากเพื่อให้พวกเขาภักดีต่ออัลลอฮ์ โดยบริสุทธิ์ใจ
แก่พระองค์ ใฝ่หาความจริง และเพื่อให้พวกเขาคำ-
รงไว้ซึ่งการละหมาด และจ่ายซะกาต และนั่นคือ
ศาสนาอันเที่ยงตรง” (อัลบัยยีนะฮ์ :5)

อายาตต่างๆ ที่มีความหมายทำนองนี้มีมากมาย.

และพระองค์ผู้ทรงเกรียงไกร ได้ตรัสอีกว่า :

﴿ وَمَا آتَيْنَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

ความว่า :

“สิ่งใดที่ร่อซูลได้นำมายังพวกเจ้า จงยึดถือ และ
สิ่งใดที่ร่อซูลได้ห้ามปราม พวกเจ้าจงยับยั้ง และจง
ยำเกรงต่ออัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงลงโทษอย่าง
รุนแรง” (อัลฮัซร :7)

และพระองค์ทรงดำรัสอีกว่า :

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ
مِنْكُمْ فَإِن تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ
تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴾

ความว่า :

“ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮ์
และจงเชื่อฟังปฏิบัติตามร่อซูล และผู้ปกครองใน
หมู่พวกเจ้าด้วย ถ้าหากพวกเจ้าขัดแย้งกันในสิ่งใด
ก็จงนำสิ่งนั้นกลับไปหาอัลลอฮ์ (อัลกุรอาน) และ
ร่อซูล (ซุนนะฮ์) หากพวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์
และวันปรโลก นั้นเป็นสิ่งที่ดี และเป็นการกลับที่
งามยิ่งนัก” (อันนิซาอ: 59)

และพระองค์ทรงดำรัสอีกว่า :

﴿ مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ ۗ ﴾

ความว่า :

“ผู้ใดเชื่อฟังร่อซูล แน่นอนเขาได้ฟังอัลลอฮ...”

(อันนิซาอฺ: 80)

และพระองค์ทรงดำรัสว่า :

﴿ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا
الطَّاغُوتَ ﴾

ความว่า :

“แน่อนอนยิ่ง เราได้แต่งตั้งร่อซูลมาให้แก่ทุก
ประชาชาติ (โดยร่อซูลนั้นจะสอนว่า) พวกท่าน
จงอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ และจงห่างจากฏอฮูต (ชัย-
ฏอนหรือเจวีค)” (อันนัฮล :36)

และพระองค์ทรงดำรัสว่า :

﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴾

ความว่า :

“และเรามีได้ส่งร่อซูลคนใด มาก่อนหน้าเจ้านอก จากว่าเราจะ ได้มีบัญชาแก่เขาว่าไม่มีผู้ที่ควรแก่การ ภักดีอื่นใด นอกจากข้า ฉะนั้นจงเคารพภักดีต่อข้า เถิด” (อัลอัมบียาฮู :25)

และพระองค์ทรงตรัสอีกว่า :

﴿ الرَّ كِتَابٌ أَحْكَمْتُ ءَايَاتُهُ ثُمَّ فَضَّلْتُ مِنْ لَدُنِّ حَكِيمٍ خَبِيرٍ
﴿ إِلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنَّنِي لَكُرْمَنُهُ نَذِيرٌ وَنَشِيرٌ ﴾

ความว่า :

“อาลีฟ ลาม รอ (นี่คือ) คัมภีร์อันมีโองการทั้ง หมดที่รัดกุมชัดเจน แล้วได้รับการอธิบายจากพระ-

ผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียด (โอบุสหมัดจงชี้หน้าแก่คนทั้งหลายว่า) พวกท่านอย่าได้เคารพภักดี (ผู้อื่น) นอกจากอัลลอฮฺ แท้จริงฉันเป็นผู้ศักดิ์เดือน และผู้บอกข่าวดีจากพระองค์แก่พวกท่าน” (ฮุค: 1-2)

ดังนั้นอายาตที่รัคคุม (ที่ชัดเจน) เหล่านี้ และที่มีความหมายทำนองเดียวกัน ซึ่งระบุไว้ในคัมภีร์ของอัลลอฮฺ ล้วนแล้วแต่บ่งถึงความจำเป็นที่ต้องมอบการภักดีต่ออัลลอฮฺ เพียงองค์เดียวเท่านั้น นี่คือรากฐานของอิสลาม และเป็นที่มาของหลักปฏิบัติในทำนองเดียวกันได้เน้นถึงจุดนี้ว่า เป็นเหตุผลสูงสุดของการสร้างญินและมนุษย์, การประทานบรรดารอซูล รวมทั้งคัมภีร์ต่างๆ ฉะนั้นจึงจำเป็นแก่ผู้บรรลู่ศาสนภาวะ จะต้องเอาใจใส่ในเรื่องนี้ ศึกษาทำ

ความเข้าใจ และระมัดระวังมิให้เป็นอย่างคนจำ-
 นวนมาก ที่สังกัดอยู่ในอิสลามแล้วกระทำการอย่าง
 เกินขอบเขต ในการยกย่องบรรดาอัมบียาอ, คนซอ-
 แลส, ก่อสร้างมัสยิด และโคม บนกลุ่มฝูงศพของ
 คนเหล่านั้น ขอวิงวอนต่อพวกเขา ขอความช่วยเหลือ
 เหลือ ไปพึ่งคนเหล่านั้น วอนขอให้คนเหล่านั้นทำ
 ธุระให้ ขอให้ปลดเปลื้องภาวะคับขัน ขอให้หาย
 ป่วย ขอให้ได้รับชัยชนะ และอื่นๆ อีกที่เป็นประ-
 เภทต่างๆ ของการตั้งภาคี ที่ใหญ่ที่สุดในรายงาน
 สะดีษ ซอแฮษ จากท่านร่อซูล ﷺ ปราบกว่ามีสิ่งที่
 พ้องกับข้อชี้บ่ง ที่มีอยู่ในคัมภีร์ของอัลลอฮฺ เพราะ
 ในซอแฮษ บุคอรีฮ์ และมุสลิม ได้ระบุดังนี้ :

عن معاذ رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم
 قال له : أتدري ما حق الله على العباد وحق العباد على
 الله ؟ فقال معاذ قلت : الله ورسوله أعلم فقال النبي

صلى الله عليه وسلم : "حق الله على العباد أن يعبدوه
ولا يشركوا به شيئاً وحق العباد على الله أن لا يعذب
من لا يشرك به شيئاً"

ความว่า :

มีรายงานจากมุฮัมมัด رَضِيَ اللهُ عَنْهُ ว่า ท่านนบี ﷺ
กล่าวแก่เขาว่า: “ท่านทราบไหมว่า อะไรคือสิทธิ
ของอัลลอฮ์ที่มีต่อปวงบ่าว และอะไรคือสิทธิของ
ปวงบ่าวที่มีต่ออัลลอฮ์?” ฉันทอบว่า : อัลลอฮ์และ
ร่อซูลของพระองค์เท่านั้นที่รู้ยิ่ง ท่านนบี ﷺ จึง
กล่าวว่า : “สิทธิของอัลลอฮ์ที่มีต่อปวงบ่าวก็คือ
การที่พวกเขาเคารพภักดีพระองค์ และไม่เอาสิ่งใด
มาร่วมเป็นภาคีกับพระองค์ และสิทธิของปวงบ่าว
ที่มีต่ออัลลอฮ์คือ การที่พระองค์จะไม่ทรงลงโทษผู้
ที่ไม่เอาสิ่งใด มาร่วมเป็นภาคีกับพระองค์”

ในตำราชะเคีย ซอแฮส ของบุครอริยฺ ซึ่งเป็นราย

งานจากอิบนุ มุสอู้ด رَضِيَ اللهُ عَنْهُ มีว่า : ท่านนบี ﷺ

กล่าวว่า :

"من مات وهو يدعو لله ندأ دخل النار"

ความว่า :

“ผู้ใดตายในสภาพที่เขาขอวิงวอนต่อผู้อื่นเท่า
เทียบกับอัลลอฮ์ เขาก็ต้องตกนรก”

และมุสลิมได้นำเสนอไว้ในตำราชะเคียซอเฮซ
ของท่าน ซึ่งเป็นรายงานจากญาบิร رَضِيَ اللهُ عَنْهُ ว่าท่าน
นบี ﷺ กล่าวว่า :

"من لقي الله لا يشرك به شيئاً دخل الجنة ومن لقيه
يشرك به شيئاً دخل النار"

ความว่า :

“ผู้ใดพบอัลลอฮ์ในวันกิยามะฮ์ โดยที่เขาไม่ได้
ตั้งภาคีกับพระองค์ เขาได้เข้าสวรรค์ และผู้ใดพบ

พระองค์โดยที่เขาตั้งภาคี เขาก็ดกนรก”

ชะคิษทำนองเดียวกันนี้ มากมาย และสิ่งนี้คือ ปัญหาที่สำคัญ และใหญ่ยิ่ง อัลลอฮฺทรงแต่งตั้งนบี ของพระองค์ มุฮัมมัด ﷺ มาให้เชิญชวน เผยแพร่ไปสู่การให้ออกภาพแค้นอัลลอฮฺ และห้ามปรามมิให้ทำการตั้งภาคีกับพระองค์ ท่านนบีจึงทำหน้าที่ ป่าวประกาศ เผยแพร่ สิ่งที่อัลลอฮฺได้ทรงบัญชามา และได้นำมาถือปฏิบัติในชีวิตประจำวันทั้งในภาวะปกติ และในภาวะสงคราม เพื่อเป็นตัวอย่างแก่ส้ามุชน อันเป็นการปฏิบัติหน้าที่อย่างสมบูรณ์ยิ่ง ท่านได้ถูกต่อต้าน และถูกทำร้ายอย่างรุนแรงที่สุด ในการทำงานเพื่ออัลลอฮฺ แต่ท่านก็อดทน และบรรดาสาวกของท่านก็อดทนอย่างที่สุด เคียงคู่กับท่านในการเผยแพร่ การเรียกร้องเชิญชวนจนกระ-

ทั้งอัลลอฮ์ได้ขจัดรูปเคารพ และเจวีค ให้สูญสิ้นไป
จากคาบสมุทรอาหรับ แล้วผู้คนก็ได้เข้ารับนับถือ
ศาสนาอิสลามกันเป็นกลุ่มๆ ได้มีการทำลาขรูป
เคารพต่างๆ ทั้งที่มีอยู่รอบๆ และที่อยู่ภายในกะ-
บะฮ์ ได้มีการทำลาขรูปเคารพทั้งหมด ที่มีอยู่ตาม
เผาและก๊กต่างๆ พระดำรัสของอัลลอฮ์ก็สูงส่งเป็น
ที่ปรากฏขึ้น อัลอิสลามได้ก่อร่างขึ้นอย่างชัดเจนใน
คาบสมุทรอาหรับ หลังจากนั้นอิสลามิกชนก็ได้มุ่ง
หน้าเรียกร็อง เจิญชวน และทำการต่อสู้เพื่อขยาย
อิสลาม ให้เป็นที่แพร่หลายออกไปนอกคาบสมุทร
อาหรับ และโดยพฤติกรรมของบุคคลเหล่านั้น อัล-
ลอฮ์ได้ทรงชี้้นำสู่แนวทางแห่งสัจธรรม ผู้ที่ได้รับ
ความสุขอย่างถาวร จากปวงบ่าวของพระองค์ และ
เพราะบุคคลที่กล่าวนี้ (ศอฮาบัต-ชนมุสลิมที่มีชีวิต

พร้อมกับท่านนบีมุฮัมมัด (ﷺ) พระองค์จึงได้ทรง
เผยแพร่อัจฉริยธรรม และความเป็นธรรม (สันติสุข) ใน
ส่วนต่างๆ ของโลก และคนเหล่านั้นก็ได้กลายเป็น
ผู้นำแห่งทางสว่าง ชี้แจงสู่แนวทางที่ถูกต้อง เป็นผู้
นำแห่งัจฉริยธรรม เป็นผู้เรียกร้องเชิญชวนสู่ความ
เป็นธรรม และฟื้นฟูพัฒนาบรรดาผู้นำเหล่านั้น.

บรรดาผู้นำแห่งการเรียกร้องเชิญชวน รุ่น “ดาบี
อื่น” (บรรพชนมุสลิมถัดจากศอฮาบัต) และบรรดา
ผู้เจริญรอยตาม “ดาบีอื่น” ด้วยดี ได้ดำเนินตาม
แนวทางของบรรพชนแรก (คือศอฮาบัต และดาบี
อื่น) คนเหล่านี้เผยแพร่วิสัยของอัลลอฮ์ เรียก
ร้องเชิญชวนมนุษย์ทั้งหลาย ไปสู่การให้เอกภาพ
แก่พระองค์ ต่อสู้ในหนทางอัลลอฮ์ทั้งด้วยร่างกาย
และทรัพย์สิน หากเป็นเรื่องของอัลลอฮ์แล้ว พวก

เขาจะไม่เกรงกลัวคำครหาใดๆ ทั้งสิ้น (เพราะถือว่าเป็นการทำเพื่ออัลลอฮ์) ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงทรงสนับสนุน ช่วยเหลือพวกเขาและทรงประทานตอบแทนพวกเขาอย่างครบถ้วน ดังที่ได้ทรงสัญญาไว้ในพระราชดำรัสของพระองค์ที่ว่า :

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَنصُرُوا اللَّهَ يَنصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ﴾

ความว่า :

“โอ้บรรดาผู้ศรัทธาแล้วทั้งหลาย หากพวกเจ้าช่วยเหลืออัลลอฮ์¹ พระองค์จะทรงช่วยเหลือพวกเจ้า และทรงทำให้มั่นคง² ยิ่งขึ้น” (มุฮัมหมัด : 7)

---

¹ การช่วยเหลือพระองค์ก็คือการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ และละเว้นสิ่งที่พระองค์ทรงห้าม.

² พระองค์จะทรงทำให้พวกเจ้ายืนหยัดอย่างมั่นคงในการต่อสู้กับศัตรู.

และพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า :

﴿ ... وَأَمْرًا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهْوًا عَنِ الْمُنْكَرِ ۗ وَاللَّهُ عَنِقَبَةُ الْأُمُورِ ﴾

ความว่า :

“แน่นอน อัลลอฮฺทรงช่วยเหลือผู้ที่ช่วยเหลือพระองค์ แท้จริงอัลลอฮฺทรงพละทานุภาพ ทรงเคหานุภาพ บรรดาผู้ที่เราให้ความมั่นคง (ทางอำนาจ) แก่พวกเขา ณ ผืนแผ่นดิน พวกเขาดำรงละหมาด และจ่ายซะกาต และใช้ให้ทำความดี และห้ามการทำชั่ว และบั้นปลายของกิจการทั้งหลายนั้น เป็นสิทธิของอัลลอฮฺองค์เดียว (พระองค์จะทรงให้เกียรติ หรือให้ความอภัยแก่ผู้ใดก็ได้ ตามพระประสงค์ของพระองค์)” (อัลฮัจย์: 40-41)

ต่อมานุษยย์ได้เปลี่ยนแปลงไป เกิดความแตกแยกกัน เมินเฉยต่อการต่อสู้ในหนทางอิสลาม รัก

ความสุขสำราญมากกว่า ได้ทำตามอารมณ์ใฝ่ต่ำ
ความเลวทรามต่างๆ จึงปรากฏมากขึ้นในระหว่าง
หมุ่มนุษย์ เว้นแต่ว่าจะมีบางคนที่อัลลอฮฺทรงรักษา
คุ้มครองเขา เมื่อเป็นเช่นนั้น พระองค์จึงทรงให้
ความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นแก่พวกเขาตามอารมณ์
ใฝ่ต่ำ และพระองค์ทรงให้ศัตรูของพวกเขามีพลัง
อำนาจมากขึ้น ทั้งนี้เป็นการตอบแทนในการที่พวกเขา
ได้ประพฤติปฏิบัติ และพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าไม่
ทรงข่มเหงต่อบ่าว.

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงตรัสว่า :

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ...﴾

ความว่า :

“แท้จริงอัลลอฮฺจะไม่ทรงเปลี่ยนแปลงสภาพ
ของหมู่คณะใด จนกว่าพวกเขาจะเปลี่ยนแปลง

สภาพของตัวของเขาเองเสียก่อน” (ฮัรริอูด :11)

ฉะนั้นจึงเป็นหน้าที่ ที่จำเป็นของมุสลิมทุกคนไม่ว่าจะเป็นรัฐบาล หรือประชาชนก็ตาม จะต้องกลับไปสู่อัลลอฮ์ด้วยความบริสุทธิ์ใจ แแต่อัลลอฮ์องค์เดียวเท่านั้น และสำนึกผิดขออภัยแก่โทษต่อพระองค์ในสิ่งที่แล้วๆ มา อันได้แก่ความบกพร่อง และบาปของเขา แล้วรีบปฏิบัติสิ่งที่อัลลอฮ์มีพระราชบัญชาอันได้แก่สิ่งที่เป็นฟิรฎู และออกห่างจากสิ่งที่พระองค์ทรงห้ามปราม อีกทั้งยังต้องสั่งเสียซึ่งกันและกัน และให้ความร่วมมือ ประสานงานร่วมกันในเรื่องดังกล่าวด้วย.

และอีกส่วนหนึ่งที่สำคัญยิ่ง ของเรื่องดังกล่าวก็คือ การกำหนดบทลงโทษ ตามบทบัญญัติศาสนาเอาบทบัญญัติศาสนามาเป็นข้อตัดสิน เมื่อมีความ

ขัดแย้งเกิดขึ้น ในทุกแง่มุมของชีวิตมนุษย์ หากมีการฟ้องร้องกัน ก็ต้องตัดสินความ ตามบทบัญญัติของอัลลอฮฺ โดยไม่ถือปฏิบัติกฎหมายที่มนุษย์ทำขึ้นมา ซึ่งขัดแย้งกับบทบัญญัติของอัลลอฮฺ ไม่หันไปใช้บทบัญญัติที่มวลมนุษยวางขึ้นมาเองเป็นข้อตัดสิน และจำต้องให้ประชากรมุสลิมทุกชาติใช้บัญญัติศาสนาเป็นข้อตัดสิน อีกทั้งบรรดา อุลามาก็จำเป็นให้ความรู้ ความเข้าใจแก่ปวงชนในเรื่องของศาสนา เผยแพร่ และทำให้เกิดความตื่นตัว ในการนำบทบัญญัติของอัลลอฮฺมาถือปฏิบัติ ในทุกแง่มุมของชีวิตประจำวัน สัมผัสซึ่งกันและกัน ในเรื่องที่เป็นสังคม และสัมผัสซึ่งกันและกัน เพื่อความกลมเกลียว อุดหนุน กำชับกันในเรื่องคุณความดี ห้ามปรามการทำชั่วทุกรูปแบบ และส่งเสริม

บรรดาผู้ปกครอง ให้กระทำเช่นนั้น นอกจากนี้แล้ว
จำต้องปราบปรามต่อต้านอุดมการณ์ที่บ่อนทำลาย
เช่น ลัทธิสังคมนิยม, ลัทธิบาธ (การถือทฤษฎีในชาติ
กำเนิด เขี้ยคผิว และอื่นๆ) ที่เป็นอุดมการณ์ หรือ
ความคิดต่างๆ ที่ขัดแย้งกับบทบัญญัติของอัลลอฮ์.

และจากการกระทำทุกสิ่ง ที่กล่าวมาแล้วทั้ง
หมด อัลลอฮ์ถึงจะทรงปรับปรุงแก้ไขสิ่งที่เสื่อม
เสียให้เป็นดีแก่บรรดามุสลิมิน จะทรงทำให้สิ่งที่
มันหายไปจากพวกเขา กลับมาสู่พวกเขาเหล่านั้น
อีก จะทรงประทานความรุ่งโรจน์ของพวกเขา ซึ่ง
มีอยู่ในอดีต กลับมาสู่พวกเขาอีก จะทรงช่วยเหลือ
บรรดามุสลิมินเหล่านั้น ให้มีชัยเหนือศัตรู และจะ
ทรงทำให้พวกเขามีความมั่นคง บนพื้นพิภพนี้ ดัง
ที่พระองค์ทรงมีพระวาจาสำคัญว่า :

﴿...وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾

ความว่า :

“และหน้าที่ของเรา ที่จะต้องช่วยเหลือนบรดาผู้ศรัทธา” (อิรฺรุม: 47)

และพระองค้ทรงดำรัสว่า :

﴿ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لِيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلِيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلِيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا ۗ يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا ۗ وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴾

ความว่า :

“อัลลอฮฺทรงสัญญาแก่นบรดาผู้ศรัทธาในหมู่พวกเจ้า และนบรดาผู้กระทำความดีทั้งหลายว่า

แน่นอนพระองค์จะทรงให้พวกเขาเป็นตัวแทน ณ
 พื้นพิภพ ดังที่ได้เคยให้แก่ผู้ที่มาก่อนพวกเขาเป็น
 ตัวแทนมาแล้วแน่นอนพระองค์จะทรงให้ความ
 มั่นคงแก่ศาสนาของพวกเขาที่พระองค์ได้ทรงคัด
 เลือกไว้ให้ และหลังความหวาดกลัวของพวกเขา
 พระองค์จะทรงเปลี่ยนให้พวกเขาซึ่งความปลอดภัย
 พวกเขาเคารพภักดีข้า พวกเขาไม่ยกสิ่งใดขึ้นมา
 เป็นภาคีกับข้า ผู้ใดปฏิเสธหลังจากนั้นก็เป็นผู้ฝ่าฝืน
 (อันนุร: 55)

และพระองค์ทรงดำรัสอีกว่า :

﴿ إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ
 يَقُومُ الْأَشْهُدُ ﴿٥٥﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ
 اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴾

ความว่า :

โปรดช่วยเหลือสนับสนุนกิจกรรม และขจัดสิ่งที่เป็น
เป็นเท็จ ขอให้โปรดทรงประทานความสำเร็จแก่
เขาเหล่านั้น ในความร่วมมือกันในเรื่องที่เป็นคุณ-
ธรรม ความขำเกรง การสั่งเสียกัน และกันให้มีสัจ-
ธรรม และมีความมานะอดทน.

แท้จริงพระองค์ทรงเป็นผู้ดูแลที่ใกล้ชิด และเป็น
ผู้ทรงอนุภาพในเรื่องดังกล่าว.

ขออัลลอฮ์ได้โปรดประทานพรและความสันติ
แก่ผู้เป็นบ่าว เป็นร่อซูล และผู้ที่ศิษย์ของพระองค์
คืออนบี อิมามของเรามุฮัมมัด บินอับดุลลอฮ์ และ
ແວ່ງສ້ວນ สาวกของท่าน และผู้ดำเนินตามแนว
ทางที่ถูกต้องของท่าน ขอความสันติ ความเมตตา
และความเจริญรุ่งเรืองจากอัลลอฮ์ จงประสบแก่
ท่านทั้งหลาย. ที่กล่าวมาทั้งหมดด้วยเทอญ.

نواقض الإسلام

สิ่งที่ทำให้หมดสภาพอิสลาม

พี่น้องมุสลิม ฟังทราบเถิดว่า อัลลอฮฺ سبحانه
ﷻ ได้กำหนดให้ปวงบ่าวเข้ารับ (นับถือ) ศาสนาอิสลาม ยึดมั่นในสัจธรรมนี้ และให้ระมัดระวัง
สิ่งที่ผิดแปลกไปจากสัจธรรมนี้ พระองค์ได้ทรง
แต่งตั้งนบีของพระองค์มาเรียกร้อง เชิญชวนสู่การ
นั้น และพระองค์ทรงแจ้งให้ทราบว่า ผู้ใดดำเนิน
ตามท่านนบี เขาผู้นั้นก็อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง ผู้ใด
ผินหลังให้เขาก็หลงผิด. พระองค์ได้ทรงดักเตือนไว้
ในหลายอาชวาทเกี่ยวกับสาเหตุต่างๆ ที่ทำให้หมด
สภาพการเป็นมุสลิม ให้ตระหนักถึงประเภทต่างๆ
ที่เป็นการตั้งภาคีกับพระองค์ และปฏิเสธศรัทธา.

ปราชญ์หลายท่าน رحمهم الله ได้กล่าวในบทว่า

ด้วยผู้สิ้นสภาพการเป็นมุสลิม ว่ามุสลิม อาจจะตก
ศาสนาด้วยประการต่างๆ ที่เป็นสิ่งทำให้สิ้นสภาพ
การเป็นมุสลิม ซึ่งทำให้เลือดเนื้อ และทรัพย์สิน
ของเขาหมดสภาพ การคุ้มครองเป็นที่อนุมัติ¹ แล้ว
เขาผู้นั้นก็เป็นผู้ที่อยู่ภายนอกกรอบของอิสลาม
ประการที่สำคัญ และที่เกิดขึ้นมากที่สุดมีอยู่สิบ
ประการด้วยกัน² เราขอกล่าวอย่างย่อๆ เพื่อท่านจะ
ได้ระมัดระวัง และตักเตือนคนอื่นๆ ให้ระวัง
ด้วย โดยได้รับความปลอดภัยจากประการดังกล่าว
พร้อมกันนั้นก็ได้ขยายความเล็กน้อยเพื่อเพิ่มความ
กระจ่างยิ่งขึ้น.

---

¹ คืออนุมัติให้ประหาร และยึดทรัพย์ได้.

² เชีคอิหม่าม มุฮัมหมัด บินอับดุลวะฮฮาบ และคนอื่นๆ ที่เป็นนัก
วิชาการ رحمهم الله ได้ระบุสิบประการนั้นไว้.

ประการที่หนึ่ง คือการตั้งภาคีในการภักดีต่ออัล-
ลอฮฺ ﷻ พระองค์ทรงตรัสไว้ดังนี้ :

﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ

يَشَاءُ... ﴾

ความว่า :

“แท้จริงอัลลอฮฺ จะไม่ทรงอภัยในความผิดที่ตั้ง
สิ่งใดเป็นภาคีร่วมกับพระองค์ และพระองค์จะทรง
ให้อภัยอื่นจากนั้นให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์”
(อันนิซาอฺ : 48)

และพระองค์ตรัสอีกว่า :

﴿...إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ

وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴾

ความว่า :

“แท้จริงผู้ใดตั้งภาคีกับอัลลอฮฺ แน่อนอัลลอฮฺ
ทรงห้ามเขา และที่พำนักของเขานั้นคือ นรก และ
สำหรับบรรดาผู้ทำผิดย่อมไม่มีผู้ช่วยเหลือใดๆ”
(อัลมาอิดะฮ์ :72)

ส่วนหนึ่งจากการตั้งภาคี ได้แก่การขอวิงวอน
ต่อบุคคลผู้ที่ล่วงลับแล้ว ไม่ว่าจะเป็นการขอความ
ช่วยเหลือ บนบาน เชื้อคสัตว์พลีมอบให้ผู้ที่สิ้นชีพ
แล้ว และอื่นๆ.

ประการที่สอง ผู้ใดทำให้ระหว่างเขากับอัลลอฮฺมี
สื่อกลางโดยวิงวอนต่อผู้เป็นสื่อกลาง วอนให้เขา
เหล่านั้นช่วยขอไถ่โทษ และมอบหมายกิจต่างๆ ต่อ
พวกเขา เขาผู้นั้นตกเป็นกาฟิร โดยมติเอกฉันท์.

ประการที่สาม ผู้ใดเชื่อมั่นว่าข้อชี้้นำของคนอื่นนอก
เหนือจากท่านนบี ﷺ สมบูรณ์กว่าข้อชี้นำที่ถูกต้อง

ของท่านนบี ﷺ หรือข้อตัดสินของผู้อื่นดีกว่าของท่านนบี ﷺ เช่น บรรดาผู้ที่เทอคทูนข้อตัดสินของฎอฆต ว่าเหนือกว่าข้อตัดสินของท่านนบี เขาผู้นั้นก็ตกเป็นกาฟิร.

ประการที่ห้า ผู้ใดเกลียดชังสิ่งที่ท่านร่อซูลﷺ นำมา ถึงแม้ว่าเขาจะปฏิบัติสิ่งนั้นก็ตาม (ปฏิบัติอย่างไม่เต็มใจ) เขาย่อมตกเป็นกาฟิร ทั้งนี้เพราะอัลลอฮ์ทรงมีพระราชดำรัสไว้ดังนี้ :

﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنزِلَ اللَّهُ فَاحْبَطَ أَعْمَلَهُمْ﴾

ความว่า :

“ที่เป็นเช่นนั้นเพราะว่า พวกเขาเกลียดชังที่อัลลอฮ์ได้ประทานมา พระองค์จึงทรงทำให้การงานของพวกเขาไร้ผล” (มุฮัมหมัด: 9)

ประการที่หก ผู้ใดเขี่ยหยันเรื่องใดที่เกี่ยวกับศาสนา

ของท่านร่อซูล ﷺ หรือเข้ยหั้นผลบุญตอบแทน
หรืออบทบัญญัติการลงโทษใดๆ ในอิสลาม เขาผู้นั้น
ตกเป็นกาฟิร เพราะอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสไว้

ว่า :

﴿...قُلْ أَبِاللّٰهِ وَءَايٰتِهِ وَرَسُوْلِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُوْنَ ۗ لَا
تَعْتَدِرُوْا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ اِيْمٰنِكُمْ...﴾

ความว่า :

“(มุฮัมหมัด) จงกล่าวเถิดว่า กับอัลลอฮฺ อาيات
ของพระองค์ และร่อซูลของพระองค์ หรือที่พวก
เจ้าเข้ยหั้น? ไม่ต้องแก้ตัว แท้จริงพวกท่านได้เนร-
คุณ หลังจากท่านเชื่อแล้ว” (อัลเตาบะฮ์ :65-66)

ประการที่เจ็ด การใช้ไสยศาสตร์เวทมนต์คาถาซึ่ง
ได้แก่ฮัจรียะฮ์¹ และอัลฮัจรียะฮ์² เป็นต้น ดังนั้นผู้ใด

---

¹ ฮัจรียะฮ์ คือแขนงหนึ่งของการทำไสยศาสตร์ โดยมีวัตถุประสงค์ประ-

กระทำหรือพอใจต่อสิ่งนั้น เขาตกเป็นการฟิร

เพราะอัลลอฮฺ **سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى** ทรงมีพระดำรัสว่า :

﴿ وَمَا يُعْلِمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ۗ ﴾

ความว่า :

“ฮารุตและมารุตจะ ไม่สอนวิชาไสยศาสตร์ให้
แก่ผู้ใด จนกว่าจะกล่าวว่า แท้จริงเราเป็นเพียงผู้
หลอกทดสอบเท่านั้น ท่านอย่าเนรคุณพระเจ้า”

(อัลบาคอรอฮ์ :102)

ประการที่แปด การช่วยเหลือพวกมุชรีกิน และร่วม
ร่วมมือกับพวกเขาในการเอาชนะมุสลิม เพราะอัล-

=สงฆ์ที่จะเปลี่ยนแปลงคนที่เคยรัก ให้เกลียดชัง ดังเช่นทำให้
สามีที่เคยรักภรรยาของเขากลับกลายเป็นเกลียดชัง. 2 อัลอฎุฟ
คือแขนงหนึ่งของการทำไสยศาสตร์ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะทำให้
คนกลุ่มหลงในสิ่งที่ไม่เคยรักมาก่อนทั้งนี้โดยทาง

ลอสฺตรัสไว้ดังนี้ :

﴿...وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾﴾

ความว่า :

“ผู้ใดในหมู่พวกเจ้า เอาพวกมุชริกมาเป็นมิตร
แล้วไซ้ร้ แน่อนผู้นั้นเป็นคนหนึ่งในพวกเขา แท้
จริงอัลลอสฺไม่ทรงชี้นำกลุ่มชนที่หลงผิด”

(อัลมาอิดะฮ์: 51)

ประการที่เก้า ผู้ใดเชื่อมั่นว่า เขาสามารถ (ด้วย
ความสมัครใจ) ที่จะไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของ
อัลลอสฺ เขาผู้นั้นตกเป็นกาฟิร ทั้งนี้เพราะมีคำรัส
ของอัลลอสฺ **عَلَىٰ** ดังนี้ :

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ

الْخٰسِرِينَ﴾

ความว่า :

“ผู้ใดแสวงหาศาสนาอื่นจากอิสลาม จะไม่รับจากเขาเป็นอันขาด และในโลกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน” (อาลีอิมรอน: 85)

ประการที่สิบ การละทิ้งศาสนาของอัลลอฮฺโดยที่เขาไม่ศรัทธา และไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติ เพราะอัลลอฮฺตรัสไว้ว่า :

﴿ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ ﴾

ความว่า :

“ไม่มีใครเลวยิ่งไปกว่าผู้ที่ถูกตักเตือนให้รำลึกถึงอายาตต่างๆ ของพระผู้เป็นเจ้าของเขา แล้วเขาก็ผินหลังให้มัน แท้จริงเราเป็นผู้ลงโทษผู้กระทำความผิดอย่างรุนแรง” (อัลลัจอะฮ์: 22)

สิ่งที่ทำให้สิ้นสภาพการเป็นมุสลิมเหล่านี้ ไม่ว่าจะทำขึ้นด้วยเจตนาแย้หยัน ล้อเล่น หรือจริงจัง หรือด้วยความหวาดกลัวก็ตาม จะทำให้สิ้นสภาพการเป็นมุสลิมอย่างแท้จริง เว้นแต่ในกรณีที่ถูกบังคับขู่เข็ญให้ทำเท่านั้น ทั้งหมดนี้ล้วนแต่เป็นภยันตรายที่ยิ่งใหญ่ และมักจะเกิดขึ้นบ่อยที่สุด. ฉะนั้นจึงจำเป็นที่มุสลิม จะต้องระมัดระวังไม่ให้สิ่งที่กล่าวมาแล้ว เกิดขึ้นกับตัวเองเป็นอันขาด.

ส่วนผู้ที่เข้าอยู่ในประเด็นที่สี่ที่ทำให้สิ้นสภาพการเป็นมุสลิม อันได้แก่ผู้ที่เชื่อมั่นว่าข้อชี้นำของคนอื่นจากท่านนบี ﷺ นั้นสมบูรณ์กว่าข้อชี้นำที่ถูกต้องของท่านนบี ﷺ ซึ่งได้แก่ผู้ที่เชื่อมั่นว่าระบบ และกฎหมายต่างๆ ที่มนุษย์ (ชนกลุ่มมาก) ตราขึ้นมานั้นประเสริฐเลิศกว่าบทบัญญัติของอัล-

ลอสฺ หรือไม่ก็เชื่อว่าระบบกฎหมายอิสลามนั้น ไม่
เหมาะแก่การนำมาใช้ปฏิบัติในยุคศตวรรษที่ 20 นี้
หรืออีกความหมายหนึ่งก็คือเชื่อว่า การนำกฎหมาย
อิสลามมาใช้ปฏิบัตินั้นเป็นสาเหตุแห่งความถลำหลัง
ของอิสลามิกชน หรือมีความเชื่อว่าอิสลามมีระบบ
ที่คับแคบ มีเขตความสัมพันธ์ ระหว่างคน กับพระ-
เจ้าเท่านั้น ตัดขาดกับชีวิตด้านอื่นๆ ทั้งสิ้น. และผู้
ที่เข้าอยู่ในข่ายนี้อีกเช่นกันคือผู้ที่มีความเห็นว่าการ
การนำเอาบทลงโทษของอัลลอสฺมาใช้ปฏิบัติ นั้น ไม่
เหมาะสมกับยุคนี้ ตัวอย่างเช่น การตัดข้อมือคน
ขโมย การขว้างก้อนหินใส่ผู้ผิดประเวณี สำหรับผู้ที่
ผ่านชีวิตสมรสแล้ว จนสิ้นชีพ และอื่นๆ.

และที่เข้าข่ายนี้อีกเช่นกัน ผู้ที่มีความเห็นว่าการ
ตัดสินอื่น ที่ไม่ได้อยู่ในบทบัญญัติของอัลลอสฺนั้น

เป็นที่อนุมัตินำมาใช้ได้ ไม่ว่าจะอยู่ในเรื่องธุรกิจ การค้า หรือกิจการอื่นๆ เพราะว่าผู้ที่มีความเห็น ที่ว่านี้ ถึงแม้ว่าเขาจะไม่เชื่อว่ากฎหมายที่มนุษย์ กลุ่มที่มีอิทธิพลตราขึ้นมานั้น เหมาะแก่การนำมา ปฏิบัติ มากกว่าบทบัญญัติของอัลลอฮ์ก็ตาม แต่ ความเห็นที่ว่า สิ่งดังกล่าวเป็นที่อนุมัตินั้น ก็มีค่า เท่ากับเขาได้คัดค้านอัลลอฮ์ ทำให้สิ่งที่อัลลอฮ์ทรง ห้าม (ฮะรอม) เพราะว่ามีมติเป็นเอกฉันท์ของอุลามาอฺอิสลามแล้วว่า ผู้ใดที่ทำให้สิ่งที่อัลลอฮ์ทรง ห้ามไว้ ให้กลายเป็นสิ่งที่อนุมัติ เช่น การชินา การเสพยาของมีนเมา คอกเบ็ย และการนำบัญญัติ อื่น (ที่ไม่ใช่ของอัลลอฮ์) มาใช้ปฏิบัติ บุคคลผู้นั้น ย่อมเป็นกาฟิรตามมติเอกฉันท์ของบรรดาอุลามาอฺ อิสลาม และด้วยเหตุนี้ เราจึงวอนขอต่ออัลลอฮ์ ได้

โปรดปกป้องเราให้พ้นจากสิ่งที่จะทำให้เราถูกลง
โทษทั้งปวงด้วยเถิด.

وصلی الله علی خیر خلقه محمد وعلی آله وصحبه وسلم

ขออ้อลลอฮ์ ได้โปรดประทานพรอันประเสริฐ
และความสันติ แก่ผู้เป็นเอกบุรุษในมวลมนุษย์ คือ
ท่านนบี มุฮัมมัด ขอพรอันประเสริฐ และความ
สันติ จงมีแด่วงศ์ตระกูล และบรรดาสาวกของท่าน
ด้วยเถิด.

العقيدة الصحيحة

وما يضادها

تأليف سماحة الشيخ
عبد العزيز بن عبد الله بن باز
« رحمه الله تعالى »

(باللغة التايلندية)

وَكَا لِبَرِّ الطُّبُوْعَاتِ وَالْبَحْرِ الْعِلْمِيِّ
وَزَاوَةِ الشُّبُوْبِ الْإِسْلَامِيَّةِ الْإِقْوَابِ الدَّعْوَةِ وَالْإِيمَانِ
الْمَلِكِ الْمَعْرُوفِ الشَّجَوْدِي